

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 173

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 2453 περὶ ἐσωτερικῆς τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως. 1
 Νόμος 2456 περὶ Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων. 2
 Νόμος 2463 περὶ διοικήσεως τοῦ συνοικισμοῦ «Βαρδάρ» Θεσσαλονικῆς καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως αὐτοῦ προσόδων. 3
 Νόμος 2464 περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου Τηλεφωνικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν ἀναγκαιούτων χώρων. 4

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ἐξωκκλησίου «Ἁγίος Θωμᾶς» εἰς τὸν ἐνοριακὸν γὰρ τοῦ χωρίου Σύννας τοῦ τέως δήμου Τρικολώνων. 5
 Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχ. 43000 διὰ τὴν μερικὴν συμπλήρωσιν τοῦ 3ου τμήματος τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Θηβῶν—Καπαρελίου. 6

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)
 Περὶ ἐσωτερικῆς τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως.

Νόμος 2453

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμόφωνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστος δύναται ἐπὶ καταβολῇ τῶν νομίμων τελῶν νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δημοσίου τηλεγράφου πρὸς τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν.

Προτιμῶνται ὅμως ἐκάστοτε τὰ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, κατὰ δευτέρον δὲ λόγον τὰ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶντα τηλεγραφήματα.

Ἄρθρον 2.

Ἀποστολεὺς ἰδιωτικοῦ τηλεγραφήματος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου τηλεγραφικοῦ ὑπαλλήλου, τὴν ταυτότητά του, ἐφ' ὅσον θεωρεῖται ἀναγκαῖον ἐκ τῶν περιστάσεων.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις τηλεγραφημάτων ἢ ἐγγράφων τηλεφωνημάτων ὧν τὸ περιεχόμενον ἀντιβαίνει εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν ἡθικὴν.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρι ἐνός ἔτους μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς εἰρήνης, τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμενα τέλη διὰ τὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους μεταβιβαζόμενα ἀπὸ οἰουδήποτε εἰς οἰονδήποτε τηλεγραφεῖον ἢ τηλεφωνεῖον τηλεγραφήματα ἢ ἐγγράφα τηλεφωνημάτων, ὀρίζονται εἰς δέκα λεπτὰ κατὰ λέξιν, πρόστιθεμένου ἐνός μονίμου τέλους πεντήκοντα λεπτῶν κατὰ τηλεγράφημα ἢ τηλεφώνημα.

Τὸ κατὰ λέξιν τέλος μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον ἐπὶ τηλεγραφημάτων «Τύπου».

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ τῇ καταβολῇ τριπλασίων τῶν ἀνωτέρω ὀριζόμενων κατὰ λέξιν καὶ μονίμων τελῶν γίνονται δεκτὰ καὶ ἐπείγοντα τηλεγραφήματα ἢ τηλεφωνήματα, ἅτινα τροποιοῦνται κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν λοιπῶν ἰδιωτικῶν καὶ τῶν μὴ ἐπείγοντων δημοσίων, τὰ ὅποια ἔχουσι κατατεθῇ πρὸ τριῶν ὥρων.

Ἐν ἡ περιπτώσει τηλεγράφημα ἐπείγον δὲν ἀφίχθῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς παραδόσεως τριῶν μὲν ὥρων, ἂν προωρίζετο διὰ τηλεγραφεῖον ἢ τηλεφωνεῖον εὐρισκόμενον εἰς διαρκὴ καὶ ἀπ' εὐθείας ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ τῆς ἀποστολῆς, ἔξ δὲ ὥρων, ἂν ἐπρόκειτο νὰ διαβιβασθῇ εἰς τηλεγραφεῖον ἀνταποκρινόμενον μετὰ τοῦ τῆς ἀποστολῆς, καθ' ὅρισμένους ὥρας καὶ μέσω ἑτέρου σταθμοῦ, ἀποδίδονται τὰ διὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπείγοντος ἐπὶ πλέον καταβληθέντα τέλη εἰς τὸν ἀποστολέα, οὐδεμίαν δ' ἄλλην εὐθύνην ὑπέχει τὸ δημόσιον. Εἰς τοὺς ὑπαιτίους ὅμως τῆς τοιαύτης βραδύτητος ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῆς πειθαρχικῆς διώξεως, καταλογίζονται καὶ τ' ἀποδοθέντα τέλη.

Εἰς τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα χρονικὰ ὅρια δὲν ὑπολογίζονται αἱ μὴ ἐργάσιμοι ὥραι τῶν γραφείων τῆς καταγωγῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἐπείγοντος τηλεγραφήματος ἢ τῶν τυχόν διαμέσων τοιούτων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἀποστολεὺς παντὸς τηλεγραφήματος δικαιούται νὰ ζητήσῃ, ἵνα τῷ γνωστοποιηθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐπιδόσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ κατατεθέντος τηλεγραφήματος.

Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀποστέλλεται τηλεγραφικῶς μὲν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς τὸ τέλος συνήθους τηλεγραφήματος ἐκ δέκα λέξεων, ταχυδρομικῶς δὲ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τέλους συστημένης ἐπιστολῆς.

"Αρθρον 7.

Ο αποστολεὺς τηλεγραφήματος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ ἀντιπαραβολῇ μεταβίβασιν αὐτοῦ, καταβάλλων τέλος πρόσθετον ἴσον πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ τέλους συνήθους τηλεγραφήματος ἴσου ποσοῦ λέξεων.

Ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαληθεύσῃ τὴν ἀκριβῆ μεταβίβασιν δι' ἐπαναλήψεως καὶ ἀντιπαραβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ τηλεγραφήματος.

Ἐὰν τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἀφικθῶσιν οὐσιωδῶς ἡλωιωμένα, τὰ καταβληθέντα τέλη ἀποδίδονται.

"Αρθρον 8.

Πᾶς ἀποστολεὺς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν μεταβίβασιν τηλεγραφήματος, ἐν συνδυασμῷ τῶν δύο ἢ καὶ τῶν τριῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ὑποχρεοῦται ὅμως νὰ καταβάλλῃ τὸ δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν καθορισμένον τέλος ἀκέραιον.

"Αρθρον 9.

Ο ἀποστολεὺς δικαιούται νὰ προπληρώσῃ τὴν τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν προκαταβάλλων τὰ τέλη τηλεγραφήματος δέκα λέξεων ἢ ὀρισμένου ἀριθμοῦ λέξεων ὑπὲρ τὰς δέκα.

Ἡ ἀπάντησις δύναται νὰ εἶναι ἐπείγουσα ἢ μετ' ἀντιπαραβολῆς, ὅτε προκαταβάλλονται τὰ δι' ἐκάστην τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀριζόμενα, ὡς ἀνωτέρω, τέλη.

Οἱ ὅροι καὶ ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας δικαιούται ὁ παραλήπτης νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς προπληρωθείσης ἀπαντήσεως, ὡς καὶ ἐκείνη μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπιστραφῶσι εἰς τὸν ἀποστολέα τὰ διὰ τὴν ἀπάντησιν καταβληθέντα τέλη, ἐν περιπτώσει μὴ χρησιμοποίησεως ταύτης παρὰ τοῦ παραλήπτου, ὀρισθῆσονται διὰ Β. τάγματος.

Ἐὰν ἡ ἀπάντησις περιέχῃ περισσότερας τῶν πληρωθεισῶν λέξεων, τὸ ἐπὶ πλεόν τέλος εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, ἂν δ' ὀλιγωτέρας, ἡ διαφορὰ τοῦ τέλους δύναται νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν ἀποστολέα, ὅσας αὕτη εἶναι ἀνωτέρω τῶν 50 λεπτῶν.

"Αρθρον 10.

Αἰτήσῃ τοῦ ἀποστολέως ἡ τοῦ παραλήπτου τηλεγραφήματος τινος δύναται νὰ μεταβιβασθῇ τοῦτο παραιτέρω τηλεγραφικῶς ἢ τηλεφωνικῶς ἐπὶ τῇ καταβολῇ τέλους δραχμῆς δι' ἐκάστην ἀναμεταβίβασιν καὶ διὰ ποσὸν 50 λέξεων ἢ κλάσμα αὐτῶν, ταχυδρομικῶς δ' ἐπὶ τῇ καταβολῇ τέλους σιστημένης ἐπιστολῆς.

Τὰ τέλη ταῦτα διπλασιάζονται ἐπὶ ἐπείγοντων τηλεγραφημάτων.

Εἰς ὁμοίον τέλος ὑπόκεινται καὶ τὰ προσρόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφήματα ὅτινα, τῇ αἰτήσῃ τοῦ παραλήπτου, μεταβιβάζονται παραιτέρω ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους.

"Αρθρον 11.

Ἐπίσης ὁ ἀποστολεὺς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν δι' ἐκτάκτου μέσου, ἥτοι δι' ἐπὶ τούτῳ πεζοῦ ἢ ἐφίππου ταχυδρομίου, δι' ἀμάξης, ἢ πλοιαρίου, ἐπίδοσιν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ εἰς τὸν παραλήπτην διαμένοντα ἐκτὸς τῆς ἀκτίνος τοῦ Τηλεγραφείου τοῦ προορισμοῦ τῆς ἐξυπηρετουμένης διὰ τηλεγραφικῶν διανομῶν, ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς χρησιμομένης δαπάνης.

"Αρθρον 12.

Ο ἀποστολεὺς δικαιούται ν' ἀξιώσῃ ὅπως τὸ τηλεγράφημά του ἐπιδόθῃ εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν ἀποδέκτην πρὸς τοῦτο ἀναγράφει πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ τηλεγραφήματος τὴν ἐνδειξιν «ἰδίως χερσίν» προκαταβάλλων προσθέτως λεπτὰ 50.

Ὁμοίαν ἀξίωσιν δύναται πᾶς τις νὰ διατυπώσῃ ἐγγράφως εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ τόπου ἐν ᾧ διαμένει, ὅπως τὰ πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνόμενα τηλεγραφήματα ἐπιδίδονται εἰς τὰς ἰδίαις του χεῖρας. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐπίδοσιν οὐδὲν καταβάλλεται τέλος.

"Αρθρον 13

Ἐπίσης ὁ ἀποστολεὺς δικαιούται ν' ἀναγράψῃ ἐν τῷ τηλεγραφήματι τοῦ τὴν ἐνδειξιν «πρόσωπικόν» ἢ «ἐμπιστευτικόν» χωρὶς νὰ καταβάλῃ πρόσθετον τέλος. Τ' ἀφικνούμενα τοιαῦτα τηλεγραφήματα, φέροντα μίαν τῶν ἐν λόγω ἐνδείξεων, ἐπιδίδονται ὡς καὶ τὰ συνήθη.

"Αρθρον 14.

Γίνονται δεκτὰ τηλεγραφήματα, ἀπευθυνόμενα πρὸς πλείονας τοῦ ἐνὸς ἀποδέκτας διαμένοντας ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἢ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀποδέκτην, ἔχοντα πολλὰς κατοικίας ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ.

Τὸ τηλεγραφεῖον τῆς ἀφίξεως ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ σημειουμένων ἀποδεκτῶν ἢ διευθύνσεων.

Τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἀποστολέως πρόσθετον τέλος διὰ τὰ τοιαῦτα τηλεγραφήματα εἶναι 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἐπὶ πλεόν τοῦ ἐνὸς ἀντίγραφον ἀνὰ 100 λέξεις ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται ἐπὶ ἐπείγοντων τηλεγραφημάτων.

"Αρθρον 15.

Ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἐν ἰσχύι τελῶν γίνονται δεκτὰ τηλεγραφήματα ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως, πλὴν τῶν συγχαρητηρίων ἢ συλλυπητηρίων δι' ἃ καταβάλλεται τέλος ἀκέραιον.

"Αρθρον 16.

Τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 4, 5, 9 καὶ 15 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενα τέλη μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ ἐπὶ τηλεγραφήματων ἀποστελλομένων ἐκ μέρους Ὑπουργῶν ἢ Βουλευτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως τὰ βουλευτικὰ τηλεγραφήματα μὴ εἶναι συμβολικὰ οὐδ' ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς φύσεως.

"Αρθρον 17.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμίσθωσις σύρματος τοῦ τηλεγραφικοῦ συμπλέγματος τοῦ Κράτους πρὸς διεξαγωγὴν ἱατρικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ καταβολῇ δραχμῶν εἴκοσι δι' ἕκαστον τέταρτον τῆς ὥρας, ἢ κλάσμα τετάρτου. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως ἄρχεται ἀφ' ἧς τὸ σύρμα πεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν αἰτούντων.

Τοιαύτη μίσθωσις ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ αὐτοῦ τέλους καὶ πρὸς διεξαγωγὴν ἄλλης φύσεως ἀνταποκρίσεως μετ' εἰδικῇ πρὸς τοῦτο ἀδειᾷ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Οἱ Ὑπουργοὶ καὶ οἱ βουλευταὶ συνεννοούμενοι τηλεγραφικῶς καταβάλλουσι τὸ τέταρτον τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῳ τελῶν.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ ἡ μίσθωσις πλεόν τῶν 6 τετάρτων τῆς ὥρας ἐπὶ ἱατρικῶν συμβουλίων, τῆς ἡμισείας δὲ ὥρας ἐπὶ τῶν λοιπῆς φύσεως συγγενήσεων.

"Αρθρον 18.

Θεωροῦνται ὡς τηλεγραφήματα «τύπου» αἱ πρὸς ἐφημερίδας, περιοδικὰ δημοσιεύματα ἢ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα, τηλεγραφικαὶ ἀνταποκρίσεις, αἱ ἐκ μέρους τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν ἐπιστελλόμεναι ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶναι συντεταγμέναι εἰς γλῶσσαν σαφῆ καὶ νὰ μὴ περιέχωσι παρὰ εἰδήσεις πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ ἐπ' αὐτὰν ἐπιθεμένη ἐνδειξίς «τύπου» δὲν διατιμάται.

"Αρθρον 19.

Τὰ συμβολικὰ τηλεγραφήματα «τύπου», καθὼς καὶ ἐκεῖνα ἐν οἷς μετὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ κειμένου συμπεύκονται ἀνακρινώσεις τῶν ἀνταποκριτῶν ἰδιωτικῆς φύσεως ἢ ἀκριβοὶ συμβολικὴν ἔννοιαν ἔχοντες ἢ λέξεις συνηθισμένα, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν ἀκέραιου τέλους ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων.

"Αρθρον 20.

Δικαίωμα ἀποστολῆς τηλεγραφήματος «τύπου» ἀκτηνται οἱ ἀνταποκριταί, ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικῶν δελτίων

τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ βάσει διορισμοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος, περιοδικοῦ συγγράμματος ἢ πρακτορείου.

Ἄρθρον 21.

Ἡ προπληρωμένη τηλεγραφικὴ ἀπάντησις, ὅταν πρόκειται ν' ἀπευθύνεται πρὸς ἐφημερίδα, περιοδικὸν δημοσίευμα, ἢ πρακτορεῖον, καὶ μὴ περιέχῃ παρὰ εἰδήσεις πρὸς δημοσίευσιν, θεωρεῖται ὡς τηλεγράφημα «τύπου» καὶ εἰσπράττονται τὰ διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην ὀριζόμενα ὡς ἄνω τέλη. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σημειούμενη ἐν τῷ ἀρχικῷ τηλεγραφημάτων ἐνδείξις «ἀπάντησις πληρωμένη» δέον νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς λέξεως «Δημοσιογραφική».

Ἡ τοιαύτη ἀπάντησις δίδεται ἐφάπαξ καὶ οὐχὶ τμηματικῶς.

Ἄρθρον 22.

Πρὸς μεταβίβασιν δημοσιογραφικῶν ἀνταποκρίσεων δύναται νὰ ἐκμισθωθῇ μετὰ τὸ μεσονύκτιον σύρματα τοῦ τηλεγραφικοῦ συμπλέγματος τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον ἡ διεξαγωγὴ τῆς λοιπῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως ἐπιτρέπεται τοῦτο, καὶ μόνον μετὰ τὴν μεταβίβασιν πάντων τῶν δι' ἀμφοτέρους τοὺς σταθμοὺς δημοσιογραφικῶν τηλεγραφημάτων τῶν κατατεθέντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τοιαύτης μισθώσεως.

Τὰ τέλη τῆς καθ' ὥραν δημοσιογραφικῆς ἐκμισθώσεως ὀρίζονται εἰς δραχμὰς πέντε δι' ἕκαστον τέταρτον ὥρας ἢ κλάσμα τέταρτου.

Ἄρθρον 23.

Διὰ Β. διατάγματος δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ εἰς τὸ Κράτος ἀνήκον τελικὸν τέλος τῶν ἐξωτερικῶν τηλεγραφημάτων, ὑπὲρ τῶν δημοσιογραφικῶν ἀνταποκρίσεων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ διεθνούς τηλεγραφικῆς συμβάσεως ἢ νὰ παραχωρηθῇ πᾶσα ἄλλη ἐλάττωσις ἢ νὰ διεθνῆς σύμβασις ἤθελεν ὀρίσει.

Ἄρθρον 24.

Πᾶν ὅτι γράφει ὁ ἀποστολεὺς ἐν τῷ τηλεγραφημάτων τοῦ, ἵνα μεταβιβασθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο, διατιμᾶται.

Ἄρθρον 25.

Λογίζονται ὡς μία λέξις :

α') Αἱ πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ τηλεγραφημάτων ἀναγραφόμεναι ὑπὸ συγκεκριμένον τύπον ἐνδείξεις.

β') Τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀποδέκτου παντὸς τηλεγραφημάτων ὡς καὶ ἡ λέξις ἢ δηλοῦσα τὸν τίτλον, τὴν ιδιότητα, ἢ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐξ ὧν διήποτε γραμμάτων καὶ ἂν σύγκειται.

γ') Τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τοῦ τηλεγραφημάτων τῆς ὁδοῦ ἢ πλατείας τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ ἐξ ὧν διήποτε λέξεων καὶ ἂν ἕκαστον τούτων σύγκειται.

δ') Πᾶσα λέξις τοῦ κειμένου τηλεγραφημάτων συντεταγμένου ἐξ ὁλοκλήρου εἰς σαφῇ γλῶσσαν μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 15 γράμματα.

ε') Πᾶσα λέξις μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 10 γράμματα ἐν τῷ κειμένῳ τηλεγραφημάτων συντεταγμένου ἢ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς γλῶσσαν συνθηματικὴν ἢ ἀποτελουμένην ἀναμειγῇ ἐκ λέξεων σαφῶν καὶ συνθηματικῶν.

Ἐν τούτοις αἱ ἐν τῷ κειμένῳ ἀριθμογραφικοῦ τηλεγραφημάτων παρεντιθέμεναι τυχόν λέξεις, αἱ μὴ ἔχουσαι συμβολικὸν χαρακτήρα ἢ φράσεις ἀποτελοῦσαι σαφῇ ἐννοίαν, διατιμῶνται κατὰ τὸ προηγούμενον δ' ἐδάφιον.

στ') Πᾶς μεμονωμένος ἀριθμὸς ἢ ὁμάς ἐκ πέντε ἀριθμῶν ἢ κλάσμα αὐτῆς ὡς καὶ πᾶν μεμονωμένον γράμμα ἢ ὁμάς ἐκ πέντε γραμμάτων ἢ κλάσμα αὐτῆς, μὴ ἀποτελοῦσα σαφῇ λέξιν.

Ἡ τελεία, τὸ κόμμα καὶ ἡ κλασματικὴ ἢ ἐνωτικὴ γραμμὴ παρεντιθέμενα ἐν τῇ ὁμαδί ἀριθμῶν ἢ γραμμάτων λογίζονται ὡς ἓν ψηφίον ἢ χαρακτήρ.

Ὡς εἰς ἐπίσης χαρακτήρ μιᾶς ὁμάδος λογίζονται :

1) Ἐκαστον τῶν γραμμάτων τῶν προστιθεμένων εἰς τὸν ἀριθμὸν πρὸς σήμανσιν τακτικῶν ἀριθμῶν

2) Τὸ θαυμαστικόν, τὸ παρακολουθοῦν ὁμάδα γραμμάτων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ

3) Τὸ γράμμα τὸ προστιθέμενον εἰς τὸν ἀριθμὸν κατοικίας.

ζ') Οἱ σύνθετοι ἐμπορικὶ τύποι, ὅταν τὸ ποσὸν τῶν ἀριθμῶν καὶ γραμμάτων ἐξ ὧν ἕκαστη ὁμάς ἀποτελεῖται, δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε.

Τηλεγράφημα περιέχον ἐν τῷ κειμένῳ μίαν ἢ πλείονας ὁμάδας ἀποτελουμένας ἀναμειγῇ ἐξ ἀριθμῶν καὶ γραμμάτων, πλὴν τῶν ἀνεγνωρισμένων ὡς ἐμπορικῶν τύπων, δὲν γίνεται δεκτὸν.

η') Τὰ σημεία τῆς στίξεως, τῆς ἐνώσεως, τῶν ἀποστροφῶν, παρενθέσεων καὶ εἰσαγωγικῶν, ὅταν ζητεῖται ἡ μεταβίβασις τούτων παρὰ τοῦ ἀποστολέως.

Αἱ τελείαι αἱ τιθέμεναι πρὸς διαχωρισμὸν τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τοῦ κειμένου καὶ τούτου ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τηλεγραφημάτων δὲν διατιμῶνται.

Ἐπίσης εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται αἱ λέξεις αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ἐπικεφαλίδαν τοῦ τηλεγραφημάτων.

θ') Τὰ ἐν τῷ κειμένῳ ὀνόματα πόλεων, χωρῶν, τόπων, πλατειῶν, λεωφόρων, ὁδῶν, τὰ ὀνόματα πλοίων, οἱ ὁλογράφως γραφόμενοι ἐν γένει ἀριθμοὶ, ὅταν τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἢ ἀριθμοὶ γράφονται ὡς μία μόνη λέξις ἄνευ ἀποστροφῆς ἢ ἐνωτικῆς σημείου.

Αἱ τοιαῦται ὁμῶς λέξεις περιέχουσαι πλείονα τῶν 15 γραμμάτων λογίζονται ὡς δύο.

Ἄρθρον 26.

Ἐνώσεις λέξεων, μὴ οὐσα εἰς κοινὴν χρῆσιν ἐν τῇ γραφομένη ἢ ὁμιλουμένη γλώσσῃ, λογίζονται ὡς κεχωρισμέναι λέξεις.

Ἄρθρον 27.

Ἐπιτρέπεται μεταβίβασις τηλεγραφημάτων ἄνευ ὑπογραφῆς, ἀλλ' ἐν τῷ κατατεθειμένῳ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον χειρογράφῳ, δέον νὰ ὑπάρχῃ ἀπαραιτήτως ὑπογεγραμμένον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ διευθύνσις τοῦ ἀναδεχομένου τὴν εὐθύνην τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 28.

Τηλεγραφημάτων φέροντα πλείονας τῆς μιᾶς ὑπογραφῆς δὲν γίνονται δεκτὰ ἐν ἀντιγράφῳ, ἂν μὴ κατατεθῇ καὶ τὸ πρωτότυπον τὸ φέρων τὰς γνησίας ὑπογραφῆς, εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 29.

Εἰς τὸν ἀποστολέα χορηγεῖται ἀπόδειξις μετὰ σημειώσεως περὶ τοῦ εἶδους τοῦ παραδοθέντος τηλεγραφημάτων καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβληθέντος τέλους.

Ἄρθρον 30.

Ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἴδια βιβλία ἐν οἷς ἐγγράφονται αἱ ἀποδείξεις αὐταὶ κατὰ σειράν καὶ ἰδιαιτέρως ἡριθμημένα. Ἐκαστον τῶν βιβλίων τούτων πωλεῖται ἀντὶ δραχ. δύο, εἰσπραττομένων διὰ γραμματοσήμου.

Ἄρθρον 31.

Διὰ τὴν ἀκριβῆ εἰσπράξιν τῶν νομίμων τελῶν εὐθύνεται προσωπικῶς ὁ εἰσπράξας ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 32.

Ἐὰν κατὰ παραδρομὴν εἰσπραχθῇ τέλος πλείονον τοῦ νενομισμένου, τὸ περιπλέον ἀποδίδεται τῷ ἀποστολεῖ, ἐὰν δὲ εἰσπραχθῇ ὀλιγώτερον, ὀφείλει ὁ ἀποστολεὺς νὰ καταβάλῃ τὸ ἑλλεῖπον, ἐν ἀρνήσει δὲ τούτου βεβαιούται ἡ τοιαύτη ἐπὶ ἑλαττον διαφορὰ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ εἰσπράττεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Τὸ οὕτως εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀποδίδεται τῷ οἰκείῳ τηλεγραφικῷ ὑπολόγῳ.

Ἐξπραξίς ἐπὶ πλέον τηλεγραφικῶν τελῶν, γενομένη ἐκ δόλου ἢ καταχρήσεως ἐπιφέρει τὴν προσωρινὴν παύσιν τοῦ ὑπαιτίου ὑπαλλήλου καὶ ἐν ὑποτροπῇ τὴν ὀριστικὴν τοῦ-
του ἀπόλυσιν.

Ἄρθρον 33.

Τὰ εἰσπραττόμενα τηλεγραφικά τέλη παραδίδονται μετὰ σχετικῶν εἰς τριπλοῦν καταστάσεων αὐτῶν, ὑπὸ τῶν ὑπο-
λόγων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μη-
νός, πλην ἐὰν πρότερον ὑπερέβησαν τὰς 500 δραχμάς, ὅτε
παραδίδονται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ποσοῦ τούτου.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιτρέπεται νὰ ἀνέρχεται μέχρι χι-
λίων δραχμῶν ἐπὶ τηλεγραφείων ἐκτὸς τῆς ἑδρας Δημο-
σίου Ταμεῖου κειμένων ἐπὶ ἐκείνων δὲ τῶν ὑπολοίπων αἱ
εἰσπραξίς κατὰ μέσον ὅρον ὑπερβαίνουν τὰς πέντε χιλιά-
δας δραχμὰς μηνιαίως, μέχρι τοῦ τρίτου τῶν κατὰ μῆνα
εἰσπραττομένων, τῆς ἀναλογίας ταύτης μὴ δυναμένης νὰ
ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 34.

Τὰ τέλη τῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφικῆς ἀν-
ταποκρίσεως ὀρίζονται καὶ καταβάλλονται συμφώνως πρὸς
τὰς διατάξεις τοῦ ἐκαστοῦ ἰσχύοντος Διεθνoῦς Τηλ. καὶ
Κανονισμοῦ ἢ τῶν τυχόν ἰδιαιτέρων μετὰ διαφορῶν ξένων
τηλεγραφικῶν ὑπηρεσιῶν συμβάσεων.

Ἄρθρον 35.

Τὰ τέλη διὰ τὴν μεταβίβασιν ἐπὶ τῶν τηλεγραφικῶν
γραμμῶν ραδιογραφημάτων κατὰγομένων ἢ προοριζομένων
δι' Ἑλλάδα καὶ ἀνταλλάσσομένων ἀπ' εὐθείας μετὰ Ἑλ-
ληνικῶν παρακτίων σταθμῶν ὀρίζονται ἐκαστοτε δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 36.

Ὁ ἀποστολεὺς ἢ ὁ καταλλήλως παρὰ τούτου ἐξουσιοδο-
τημένος δύναται ἐκαστοτε νὰ ζητήσῃ ἢ νὰ ἐπιστραφῇ ἢ
ν' ἀκυρωθῇ τὸ τηλεγράφημά του, ἀλλὰ τὸ καταβληθὲν τέλος
δὲν ἀποδίδεται, ἀν' ἐγένετο ἤδη ἀρχὴ μεταβιβάσεως τοῦ τη-
λεγραφήματος. Ὅταν δὲ τὸ τηλεγράφημα μεταβιβάσθῃ ἤδη
δύναται ὁ ἀποστολεὺς νὰ ζητήσῃ νὰ μὴ παραδοθῇ εἰς τὸν
πρὸς ὃν διευθύνετο ἢ, ἀν' ἐπεδόθη τούτο, νὰ γνωστοποιηθῇ
τῷ ἀποδέκτῃ ἢ αἰτησὶς του περὶ ἀκυρώσεως.

Ἐπίσης ὁ ἀποστολεὺς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν συμ-
πλήρωσιν ἢ τὴν τροποποίησιν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ, τῷ κειμένῳ
ἢ τῇ ὑπαγραφῇ τοῦ τηλεγραφήματος, ἢ πληροφορίας ἐν
γένει περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ.

Τὰ τέλη τῆς ἀπαιτουμένης διὰ πάσας τὰς ἄνω περι-
πτώσεις ὑπηρεσιακῆς τηλεγραφικῆς εἰδοποιήσεως κατα-
βάλλονται παρὰ τοῦ ἀποστολέως, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ
τέλη ἀπλῆς ἐπιστολῆς διὰ τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν δοθη-
σομένην ταχυδρομικῶς.

Ἡ τοιαύτη ἀπάντησις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ τηλεγρα-
φικῶς, ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τέλους τηλεγραφήματος δέκα
λέξεων.

Ἄρθρον 37.

Ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ
τελῶν δύναται, τῇ αἰτησὶ τοῦ παραλήπτου ἢ τοῦ καταλλή-
λως πρὸς τούτο ἐξουσιοδοτουμένου, νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ
γραφείου τῆς καταγωγῆς πληροφορία περὶ τῆς ἰδιότητος
ἢ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀποστολέως ἐφ' ὅσον ἡ παροχὴ τοι-

ούτων πληροφοριῶν καθίσταται ἐφικτὴ, ἢ περὶ τῆς ὑπὸ τὴν
ὑπογραφὴν τοῦ πρωτογράφου τηλεγραφήματος τυχόν σημει-
ουμένης διευθύνσεως αὐτοῦ, ἀν' δὲν ὑπάρχῃ πρὸς τούτο ἁν-
τίρρησις ἐκ μέρους τοῦ ἀποστολέως.

Ἐπίσης ὁ παραλήπτης τηλεγραφήματος τινος δικαι-
οῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπαναλήψιν αὐτοῦ,
προκαταβάλλων μόνον τὸ τέλος δι' ὁλόκληρον ἢ μέρος,
κατὰ τὴν περίστασιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπαναληπτέων λέξεων,
τῆς ἀναγκαίας πρὸς ἐπαναλήψιν ὑπηρεσιακῆς αἰτήσεως
ἀπαλλασσομένης τέλους.

Ἄρθρον 38.

Πᾶσα αἰτήσις περὶ τῆς τύχης τηλεγραφήματος μεταβι-
βασθέντος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὡς καὶ πᾶσα αἰτήσις ἐπιστρο-
φῆς τελῶν, γράφεται ἐπὶ εἰδικῶν ἐντύπων τῆς ὑπηρεσίας
δωρεάν χορηγουμένων, ἐπ' αὐτῶν δὲ ἐπικολλᾶται 20λεπτον
τέλος εἰς γραμματόσημον.

Ἄρθρον 39.

1. Ἐὰν τηλεγράφημά τι δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον
ἐξ ἐλλείψεως τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐὰν βεβαιωθῇ
ὅτι ἐφθάσε μὲν, ἀλλὰ τοσοῦτῳ παραμεινωμένον, ὥστε
δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸν σκοπὸν του, ἢ ἐὰν ἐξ οἰασθή-
ποτε αἰτίας φθάσῃ βραδύτερον τοῦ χρόνου, ὃν ὁ ἀπῆτει,
ἀν' ἐστέλλετο διὰ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ διὰ τὴν μεταβί-
βασιν του καταβληθὲν τέλος ἀποδίδεται ὁλόκληρον, κατα-
λογίζεται δ' εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ὁ ὑπαίτιος ὑπάλληλος.

Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦσι τὰ συγχαρητήρια ἢ συλλυπη-
τήρια τηλεγραφήματα, τῶν ὁποίων τὰ τέλη ἐπιστρέφονται
μόνον ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ σοβαροῦς ἀλλοιώσεως.

2. Πᾶσα αἰτήσις, περὶ ἐπιστροφῆς τηλεγραφικῶν τε-
λῶν, δέον νὰ ὑποβάλληται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κατα-
θέσεως τοῦ τηλεγραφήματος.

Ἄρθρον 40.

Ὁ ἀποστολεὺς καὶ ὁ ἀποδέκτης τηλεγραφήματος τινος
ἢ οἱ νόμιμοι πληρεξούσιοι αὐτῶν δικαιοῦνται νὰ λαμβάνω-
σιν ἐπικευρωμένον τούτου ἀντίγραφον ἢ τοῦ κατὰ τὴν ἄφι-
ξιν ἐπιδοθέντος ἀντιγράφου, ἐφ' ὅσον τηροῦνται παρὰ τῆς
ὑπηρεσίας τοιαῦτα ἀντίγραφα. Τὸ δικαίωμα τοῦτο λήγει
μετὰ τὴν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀρχείων ὀρισμένην προ-
θεσίαν.

Διὰ πᾶν ἀντίγραφον τηλεγραφήματος ἐκδιδόμενον
ἐπὶ χάρτος δραχμῆς καταβάλλεται τέλος 50 λεπτῶν
ἀνὰ 100 λέξεις ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ τέλους τούτου ἐνεργεῖται διὰ γραμ-
ματοσήμου ἐπικολλουμένου ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου καὶ διαγρα-
φομένου διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ γραφείου.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους ἐκδιδόμενα ἐφ' ἁπλοῦ
χάρτου.

α') Τὸ διὰ δημοσίαν ἀνάγκην αἰτούμενον ἀντίγραφον
τηλεγραφήματος ἐκ μέρους τοῦ ἀποστολέως ἢ ἀποδέκτου
αὐτοῦ διαχειριζομένου δημοσίαν ἀρχὴν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον
διαχειρίζεται ταύτην καὶ

β') Τὸ ἀντίγραφον οἰουδήποτε τηλεγραφήματος τὸ
χορηγούμενον, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς
Συγκοινωνίας, εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν ἵνα χρησιμοπι-
ηθῇ τούτο διὰ ποινικὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 41.

Παρὰ τοῖς τηλεγραφείοις τηροῦνται ἴδια βιβλία, ἐν οἷς
καταχωρίζονται αἱ διευθύνσεις τῶν ἀποδεκτῶν ἰδιωτικῶν
τηλεγραφημάτων διαμειβομένων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ προ-
ερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Αί τοιαῦται διευθύνσεις δύνανται νὰ εἶναι σαφεῖς ἢ συνθηματικαὶ ἢ συντετηγμέναι.

Δι' ἐκάστην ἐγγραφὴν καθαρῶς καὶ σαφοῦς διευθύνσεως, ὡς καὶ δι' ἐκάστην ἀνανέωσιν ἢ μεταβολὴν ταύτης εἰσπράττεται καθ' ἑξαμηνίαν δραχμὴ μία.

Δι' ἐκάστην δὲ ἐγγραφὴν ἢ ἀνανέωσιν συνθηματικῆς ἢ συντετηγμένης διευθύνσεως εἰσπράττονται καθ' ἑξαμηνίαν δραχμαὶ μὲν 25, ὅταν ἡ ἐγγραφή ἐνεργῇται εἰς τελεγραφεῖον πόλεως ὑπὲρ τὰς 50 χιλιάδας κατοίκων, δραχμαὶ δὲ, 15 εἰς πάντα τὰ λοιπὰ πλὴν τῶν τηλεγραφείων γ' τάξεως καὶ τῶν μεμονωμένων τηλεφωνικῶν δι' ἃ τὸ τέλος τοῦτο μειοῦται εἰς δέκα δραχμάς.

Διὰ πᾶσαν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ μεταβολὴν ἢ ἀλλαγὴν τῆς τοιαύτης διευθύνσεως εἰσπράττεται μία δραχμὴ.

Διὰ τὰς ἐφημερίδας, τὰ περιοδικὰ δημοσιεύματα καὶ τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα τὸ τέλος ἐγγραφῆς ἢ ἀνανέωσεως τῶν κατὰ τὴν συνθήκην ἢ συντετηγμένων διευθύνσεων μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον.

Αἱ διευθύνσεις τοῦ διπλωματικοῦ καὶ προξενικοῦ σώματος ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους ἐγγραφῆς.

Ἄρθρον 42.

Τὰ πρωτόγραφα τῶν τηλεγραφημάτων διατηροῦνται ἐπὶ δέκα μῆνας ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῇ ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως τῶν, ἐξαφανιζόμενα κατόπι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἀσχετικά δὲ ταινίαι, ἐφ' ὅσον γίνεται χρῆσις τοιούτων, παραμένουσαι ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν γραφείων καταστρέφονται μετ' ἑξαμηνον.

Ἐν τοῖς ἀρχείοις ἐπίσης τῶν γραφείων τηροῦνται τὰ βιβλία ἐν οἷς καταχωρίζονται πάντα τ' ἀποστέλλόμενα καὶ ἀφικνούμενα τηλεγραφημάτων ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἀποδεικτικά στοιχεῖα τῆς ἐπιδόσεως τούτων.

Ἄρθρον 43.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν μυστικῇ γλώσσῃ (συνθηματικῇ ἢ ἀριθμογραφικῇ) ἀνταπόκρισις καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ κράτους ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων, δυνάμενη ν' ἀνασταλῇ προσωρινῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 44.

Δι' ἐκάστον τηλεγράφημα διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ὑπαγόμενον εἰς τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς κατηγορίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς διελύσεως, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως, πλὴν τῶν κατὰ λέξιν τελῶν καὶ πρόσθετον τέλος μόνιμον λεπτῶν 50.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Λογιστικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 45.

Ἡ λογιστικὴ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία τῶν Διευθύνσεων καὶ γραφείων α' τάξεως, ὧν αἱ εἰσπράξεις κατὰ μέσον ὅρον ὑπερβαίνουν τὰς χιλίας δραχμάς κατὰ μῆνα, διεξάγεται παρ' ἰδίου λογιστοῦ ἔχοντος βαθμὸν τηλεγραφητοῦ ἢ ἐπιστάτου, ἐλλείψει δὲ τοιούτου, βοηθοῦ α' τάξεως.

Ἐξαιροῦνται οἱ λογισταὶ τῶν τηλεγραφείων τῶν πόλεων πληθυσμοῦ ὑπὲρ τὰς 150 χιλιάδας κατοίκων ὅτινες συμφώνως τῇ § 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2172 δύνανται νὰ ἔχωσι βαθμὸν Διευθυντοῦ β' τάξεως.

Ὁ παρὰ Διευθύνσει ἢ Τηλεγραφείῳ α' τάξεως λογιστὴς τοποθετεῖται διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ προϊστάμενου τῆς οἰκείας Διευθύνσεως ἢ Τηλεγραφείου, ἀκουομένης καὶ τῆς γνώμης τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας τμηματος τηλ. ἐλέγχου.

Ἐξαιρετικῶς, ἂν ὁ εἰς καὶ μόνος ὑπηρετῶν βοηθὸς α' τάξεως παρὰ γραφεῖον, οὕτινος τὸ ὑποδέστερον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἐκ βοηθῶν, κρίνεται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἀκατάλληλος εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ἀνάθεσις τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 46.

Ὁ λογιστὴς ἢ ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου, πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐιδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν ἐγγυήσεως χρηματικῆς ἢ ἐκ χρεωγράφων τῶν Ἑθνικῶν δανείων ἀποτελουμένης, τῶν μὲν Διευθύνσεων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἐκ δραχ. τρισχιλίων, τῶν λοιπῶν Διευθύνσεων καὶ τῶν γραφείων Πειραιῶς, Ἀ' Ταχ. Παραρτήματος Ἀθηνῶν, Χανίων, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης, Κερκύρας, Χίου καὶ Πύργου χιλίων, πάντων δὲ τῶν λοιπῶν γραφείων 500.

Ἡ τοιαύτη ἐγγύησις, εἴτε τὸ πρῶτον παρέχεται, εἴτε πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἤδη παρασχεθείσης, ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι καὶ κτηματικὴ διπλασίου ὅμως ποσοῦ, ἢ προσωπικὴ, διδομένη παρ' ἀξιοχρέου προσώπου, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 47.

Ἐγγύησις χρηματικὴ ἢ ἐκ χρεωγράφων δὲν δύναται ν' ἀναληφθῇ οὐδὲ ν' ἀρθῇ ἢ κτηματικὴ ἢ προσωπικὴ τοιαύτη πρὸ τῆς ἐξελέξεως παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου καὶ μόνον ἀφοῦ παύσῃ διαχειριζόμενος τηλεγραφικὰς εἰσπράξεις, ἐπιταγὰς, ἔνσημα καὶ τέλη ἐξωτερικῶν δευμάτων.

Ἄρθρον 48.

Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1725 ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν διαχειριζομένων τηλεγραφικὰς εἰσπράξεις. Ἡ ἐν αὐτῇ ὁριζομένη μηνιαία κράτησις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 100 δραχμῶν διὰ τοὺς λογιστὰς τῶν Διευθύνσεων καὶ τῶν γραφείων Πειραιῶς, Ἀ' ταχ. παραρτήματος, Ἀθηνῶν, Χανίων, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης, Χίου καὶ Πύργου, δραχμῶν δὲ 50 διὰ τοὺς τῶν λοιπῶν γραφείων.

Ἄρθρον 49.

Εἰς τοὺς διεξάγοντας τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν λογιστὰς ἐν γένει, ἢ προϊσταμένους τῶν γραφείων, χορηγεῖται ἀμοιβὴ 15 δραχμῶν κατὰ μῆνα διὰ ποσὸν εἰσπράξεων μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως, προστιθεμένων δύο δραχμῶν κατὰ χιλιάδα ἢ κλάσμα αὐτῆς διὰ τὸ τυχὸν ἐπὶ πλεόν ποσόν.

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς πενήκοντα δραχμάς μηνιαίως, οἷονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ποσὸν τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων.

Λογιστικὴ ἀμοιβὴ ἔρχεται παρεχόμενη ἀφ' ἧς παρεσχέθῃ ἡ νενομισμένη ἐγγύησις ἐν ὅλῳ ἢ καὶ ἐν μέρει ὅταν αὕτη εἶναι χρηματικὴ.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν τηλεγραφείων α' τάξεως, ὧν αἱ εἰσπράξεις δὲν ὑπερβαίνουν τὰς χιλίας δραχμάς, καὶ τῶν β' τάξεως ἐν γένει, ἐνεργούντες αὐτοπροσώπως τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, λαμβάνουσιν ἀμοιβὴν δραχμῶν δέκα κατὰ μῆνα. Οὗτοι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 50.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἢ ἀμοιβὴ περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς λογιστὰς τῶν Διευ-

θύνσεων και Τηλεγραφείων, α' τάξεως, ή εις τούς Διευθυντάς ή προϊσταμένους τών γραφείων τούτων τούς από τοῦ Ἰανουαρίου 1919 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, προσωρινῶς διεξάγοντας τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον οὐδόλως ἔλαβον οὗτοι λογιστικὴν ἀμοιβήν ἢ τοῖς ἐχορηγήθη τοιαύτη ἐν μέρει.

Ἄρθρον 51.

Εἰς τούς λογιστάς τών Διευθύνσεων καὶ τών γραφείων τῆς ἡνωμένης ὑπηρεσίας, τών ὑποίων αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐσωτερικῶν τηλεγραφημάτων δὲν ὑπερβαίνουνσι τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἀνατίθεται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἡ διεξαγωγή τῆς ὑπηρεσίας τών ἐπιταγῶν, ἐπὶ τῇ ἀπολήψει προσθέτως τοῦ νενομισμένου ἐπιμισθίου.

Ἄρθρον 52.

Οἱ Διευθυνταὶ καὶ οἱ προϊστάμενοι γραφείων, ὅταν, ἐλείψει λογιστοῦ, διεξάγουσι προσωρινῶς τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς παροχὴν ἐγγυήσεως, εἰς τούτους ὅμως μόνον ἐπὶ δύο μῆνας χορηγεῖται λογιστικὴ ἀμοιβή.

Ἄρθρον 53.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας λογιστοῦ, λόγω ἀδείας, ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου ἀνατίθεται, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ἕτερον ὑπάλληλον τοῦ γραφείου, ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ ὑποδεικνυόμενον καὶ ὅντα μετὰ τούτου συνυπεύθυνον ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου.

Ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἀπολαμβάνει καὶ τὴν κατὰ τὸν νόμον λογιστικὴν ἀμοιβήν ἐφ' ὅσον διεξάγει τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Ἄρθρον 54.

Εἰς τούς εἰσπράκτορας ὑπαλλήλους τών Τηλεγραφείων, ὧν αἱ τηλεγραφικαὶ εἰσπράξεις ὑπερβαίνουνσι κατὰ μέσον ὅρον τὰς 20 χιλιάδας δραχμ. κατὰ μῆνα, χορηγεῖται ἐπιμισθιον ἐκ δραχ. 25 μηνιαίως.

Ἐν τοῖς τηλεγραφείοις ὅμως, ὧν αἱ εἰσπράξεις ὑπερβαίνουνσι τὰς 80 χιλιάδας κατὰ μῆνα, τὸ ἐπιμισθιον τοῦτο διὰ τούς εἰσπράκτοντας ἐξωτερικὰ τηλεγραφήματα ἀνέρχεται εἰς 35 δραχ.

Ὁ ἀριθμὸς τών ὑπαλλήλων τών ἀσχολουμένων ἐν ἐκάστῳ τοιούτῳ γραφεῖοι εἰς τὴν εἰσπράξιν τελῶν τών τηλεγραφημάτων ὁρίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ διευθύνοντος τὸ οἰκείον γραφεῖον, ἀκουσμένης τῆς γνώμης τοῦ ἀρμοδίου τμήματος τῆλ. Ἐλέγχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπίσημα τηλεγραφήματα.

Ἄρθρον 55.

Πᾶν τηλεγράφημα προερχόμενον ἀπὸ Δημοσίου πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἀρχήν, ὡς καὶ ἀπὸ ιδιῶτῶν προκαλούμενον εἰς ἀπάντησιν παρὰ τινος τών τοιούτων ἀρχῶν, ἀφορῶν δὲ καθαρῶς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, θεωρεῖται, ὡς ἐπίσημον.

Ἄρθρον 56.

Ἐξομοιοῦνται πρὸς ἐπίσημα τηλεγραφήματα.

1) Τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἢ τὰ κατὰ Βασιλικὴν ἐπιταγὴν συντασσόμενα.

2) Τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἢ ἀρχηγῶν ἐκκλησίας.

3) Τὰ μετὰ τῆς Διεθνούς οικονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κατὰ τόπους πρακτόρων αὐτῆς ἢ τῶν διατελούντων ἐν περιοδείᾳ ἐπιθεωρητῶν τῆς.

4) Τὰ μετὰ τῆς Ἐταιρείας διαχειρίσεως τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου χρέους ὑπεγγύων προσδόντων καὶ τῶν κατὰ τόπους διαχειριστῶν αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ μετὰ τούτων ἀνταλλάσσόμενα.

5) Τὰ μετεωρολογικὰ τηλεγραφήματα.

6) Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

7) Τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

8) Τῶν κατὰ τόπους Κυβερνητικῶν πρακτορείων θαλασσίων μεταφορῶν.

9) Τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν πρὸς διανομὴν τροφίμων.

10) Τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος.

11) Τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

12) Τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

13) Τῶν Δικηγορικῶν συλλόγων.

14) Τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνεγνώρισμένων Συνεταιρισμῶν.

15) Τὰ τηλεγραφήματα τῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δι' ὧν ἐμβάζονται χρηματικὰ ποσὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Τράπεζα οὐδεμίαν λαμβάνει πρὸς τοῦτο ἀμοιβήν.

16) Τὰ τηλεγραφήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐντόκων γραμματίων Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἥτοι

α') Τ' ἀνταλλάσσόμενα μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ὑποκαταστημάτων αὐτῆς, ἢ ἐλλείψει τοιούτων, τῶν Κεντρικῶν Καταστημάτων ἢ ὑποκαταστημάτων ἄλλων ἀνεγνώρισμένων ἐν τῷ Κράτει Τραπεζῶν, ἀφ' ἑτέρου καὶ β')

Τ' ἀποστελλόμενα ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀθήναις Κεντρικῶν Καταστημάτων ἄλλων ἀνεγνώρισμένων Τραπεζῶν εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ὑποκαταστήματα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου χρέους καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου.

17) Τὰ τοῦ σώματος τῶν Προσκόπων, ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον τῶν τηλεγραφημάτων τούτων ἀφορᾷ εἰς συρφέροντα τοῦ σώματος συμπέπτοντα πρὸς τὰ τοῦ Κράτους καὶ μόνον ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως ἢ μεγάλων γυμνασίων ἢ εἰς περιστάσεις καθ' ἃς τὸ ἐν λόγῳ σῶμα καλεῖται παρὰ τοῦ Κράτους πρὸς παροχὴν συνδρομῆς ἢ θεραπείαν ἐθνικῆς ἢ κοινωνικῆς ἀνάγκης.

18) Τὰ πρὸς τὴν ὑδρογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπευθυνόμενα τηλεγραφήματα τῶν κυβερνητῶν ἐμπορικῶν πλοίων τ' ἀφορῶντα παρατηρήσεις ἐπὶ ἀνακριβῶν ἐνδείξεων τῶν ναυτικῶν χαρτῶν ἐξ ὧν ἐνδείξεων δύνανται νὰ προέλθωσι κινδῶνοι εἰς τὴν ναυσιπλοΐαν.

Ἄρθρον 57.

Τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ διὰ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν τοῦ Δημοσίου ἀνταλλάσσόμενα ἐπίσημα τηλεγραφήματα ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους. Ὅμοιως ἀτελείας ἀπολαύουσι καὶ τὰ τηλεγραφήματα τὰ ἐξομοιούμενα πρὸς τὰ ἐπίσημα, ἐφ' ὅς ἐπεριορισμούς θέλει ὀρίσει τὸ πρὸς τοῦτο ἐφ' ἀπαξ ἐκδοθησόμενον Β. Διάταγμα.

Ἡ τοιαύτη ἀτέλεια διὰ τε τὰ ἐπίσημα καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἐξομοιούμενα τηλεγραφήματα χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον πάντων τούτων ἀφορᾷ εἰς ζητήματα καθαρῶς ὑπηρεσιακῆς καὶ ἐπείγουσας φύσεως καὶ εἶναι συντεταγμένα ἐν βραχυλογίᾳ καὶ κατὰ τὸ σῶμα τηλεγραφικὸν ὅφος, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν νενομισμένων διὰ τὰ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα τελῶν.

Ἐν τοῦτοις, ἂν ἡ ἀποστελλοῦσα ἀρχὴ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἰδιωτικὴν ἢ μὴ ἐπείγουσαν φύσιν τοῦ περιεχομένου τηλεγραφήματος καὶ ἐπιμένῃ εἰς τὸ νὰ μεταβιβάσῃ τὸ τηλεγράφημα ἀτελῶς, γίνεται τοῦτο δεκτὸν καὶ μεταβιβάζεται εἰς τὸν πρὸς δὲν ὅρον, ἀλλ' ὁ ἀποστολεὺς καταλογίζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κεκαυνομένων τελῶν δι' ἀνεπίκλητον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὑποκει-

μενος άμα, έν ύποτροπή και είς πρόστιμον δραχμών 10— 200, επίβαλλόμενον δι' άποφάσεως του ίδιου Υπουργείου.

Άρθρον 58.

Τά επίσημα τηλεγραφήματα ε' άπευθυνόμενα προς άποδέκτας διαμένοντας έκτός της άκτίνας του Τηλεγραφείου του προορισμού της έξυπηρετουμένης διά τηλεγραφικών διακομείων άποστέλλονται περαιτέρω ταχυδρομικώς, έκτός αν φέρωσι την ένδειξιν α' Έκτακτος επίδοσις, όπότε επιδίδονται διά του προσφορώτερου έκτάκτου μέσου.

Η προς τουτο δαπάνη καταβαλλομένη έκ των τηλεγραφικών εισπραξέων του γραφείου του προορισμού αποδίδεται υπό της ύπηρεσίας έξ ης έξαρτάται ή άποστέλλουσα το τηλεγράφημα άρχή διά χρηματικού έντάλματος επ' όνόματι του Υπουργείου της Συγκοινωνίας.

Άρθρον 59.

Τά τέλη των διά το έξωτερικόν προοριζομένων επίσημων τηλεγραφημάτων, ως και τά τέλη τ' άνήκοντα είς την Έταιρείαν Eastern έκ της διαμοιβής διά των καλωδίων της όμοίων τηλεγραφημάτων έν τω Έσωτερικώ του Κράτους, καταβάλλονται διά χρηματικών ένταλμάτων των Υπουργείων, έφ' όσον τά τηλεγραφήματα προέρχονται έκ δημοσίων έν γένει ύπηρεσιών ύπαγομένων είς ταύτας, άλλως τοίς μετρητοίς.

Τηλεγραφήματα επί πιστώσει.

Άρθρον 60.

Γίνονται δεκτά προς άποστολήν επί πιστώσει τά τηλεγραφήματα:

α.) Τά έκ μέρους της Α. Μ. του Βασιλέως ή τά κατά Βασιλικήν έπιταγήν άποστέλλόμενα είς το έξωτερικόν.

β.) Τά επίσημα έν γένει, των έν Έλλάδι Διπλωματικών και Προξενικών αρχών.

γ.) Πάντα τά τηλεγραφήματα των Κεντρικών Καταστημάτων των άνεγνωρισμένων υπό του Κράτους Τραπεζών μετά προηγουμένη αίτησιν έκάστης ούτως έγκρινομένη πάντοτε υπό του Υπουργού της Συγκοινωνίας.

και δ.) Τά διά λογαριασμόν της Τηλεγραφικής Έταιρείας Eastern άποστέλλόμενα τηλεγραφήματα έφ' όσον ή προς τουτο αίτησις της Έταιρείας έγκρίνεται υπό του αὐτοῦ Υπουργού.

Τά τέλη άπάντων των, ως άνω, τηλεγραφικών καταβάλλονται έν τοίς οικείοις Τηλεγραφείοις τοίς μετρητοίς είς το τέλος έκάστου μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τηλεφωνική Άνταπόκρισις.

Άρθρον 61.

Πας τις έχει το δικαίωμα νά κάμη χρήση της τηλεφωνικής ύπηρεσίας του Κράτους προς επικοινωνίαν μεθ' έτέρου διαμένοντος έν τή αὐτῇ πόλει ή έτέρα συγκοινωνούσῃ διά τηλεφωνικών γραμμών.

Η τοιαύτη επικοινωνία ενεργείται.

α.) Έκ τινος κατοικίας, γραφείου ή καταστήματος, διά τηλεφωνικών συσκευών τοποθετουμένων έν αὐτοίς παρὰ της τηλεφωνικής ύπηρεσίας και συνδεδεμένων μετά του Κέντρου, και

β.) Έκ Δημοσίων τηλεφωνικών θαλάμων.

Και κατά μέν την πρώτην περίπτωσιν, επί τῇ προκαταβολῇ συνδρομῆς δι' ώρισμένην χρονικήν περίοδον, κατά δέ την δευτέραν επί καταβολῇ ιδίων τελών συνδιαλέξεως.

Άρθρον 62.

Η ενιαύσιος συνδρομή διά την τηλεφωνικήν άνταπόκρισιν όρίζεται ως εξής.

α.) Είς τηλεφωνικά συμπλέγματα πόλεων, άνω των 30 χιλιάδων κατοίκων, δραχμαί 190, έν όσῃ αἱ εγκαταστά-

σεις του τηλεφ. Κέντρου δέν υπερβαίνουνσι τάς χιλίας, εὐθὺς δ' ως υπερβῶσι τὸν αριθμὸν τούτον προστίθενται είς έκάστην συνδρομήν δραχμαί 60 κατά χιλιάδα εγκαταστάσεων ή κλάσμα χιλιάδος, και

β.) Είς τάς πόλεις τάς μέχρι 30 χιλιάδων κατοίκων δραχμ. 125.

Διά την τηλεφωνικήν επικοινωνίαν έκάστης εγκαταστάσεως προς έτερον κέντρον πόλεως, ής οἱ κάτοικοι δέν υπερβαίνουνσι τάς 30 χιλιάδας, καταβάλλονται προσθέτως δραχ. 90 έτησίως, δραχμαί δέ 125 διά τοιαύτην προς Κέντρον πόλεως μεγαλυτέρου πληθυσμοῦ.

Έν τούτοις επί συγκοινωνιών μεταξύ της πόλεως, έν ή ή εγκαταστάσεις, και Κέντρου ή σταθμοῦ ενός των προαστείων αὐτῆς ή και τ' ανάπαλιν, το προσθετον τουτο τέλος μειούται είς 70 μέν δραχ., όταν πρόκειται περί πρωτευούσης πληθυσμοῦ υπέρ τάς 30000 κατοίκων, είς δραχμ. δέ 50 επί τοιαύτης ἴσου ή μικροτέρου αριθμοῦ.

Είς όμοιον προσθετον τέλος δραχμῶν 50 υπόκεινται και αἱ συγκοινωνίαι μεταξύ προαστείων της αὐτῆς πόλεως συγκοινωνούντων άπ' εὐθείας, ένῶ, όταν παρεμβάλληται τὸ Κέντρον της πρωτευούσης, καταβάλλεται επί πλέον και τὸ δι' αὐτὴν αναλογούν προσθετον.

Επίσης προκειμένου περί της επικοινωνίας μεταξύ προαστείων δύο διαφόρων πόλεων εισπράττονται προσθέτως και τά ως άνω όρίζόμενα δι' άμφοτέρας τέλη.

Ο πληθυσμός των πόλεων λαμβάνεται έκ της τελευταίας επίσημου απογραφῆς.

Προάστεια πόλεως τινός θεωροῦνται συνoικισμοὶ πληθυσμοῦ οὐχί άνωτέρου των 5000 κατοίκων, κείμενοι έντός άκτίνας 20 χιλιομέτρων άπὸ του τηλεφωνικοῦ κέντρου αὐτῆς, συνoικισμὸς δέ κείμενος επί τοιαύτης άκτίνας δύο διαφόρων πόλεων δύναται νά λογισθῇ ως προάστιον έκάτερως τούτων, έφ' όσον συνδέεται τηλεφωνικῶς άπ' εὐθείας μετ' άμφοτέρων, άλλως λογίζεται ως προάστιον μόνον έκείνης μεθ' ής κατ' εὐθείαν επικοινωνεῖ.

Άρθρον 63.

Τά κέντρα ή σταθμοί, δι' ὧν οἱ καταβάλλοντες τέλη κατά τά άνωτέρω δύναται νά επικοινωνήσωσι, άπαρτίξουσιν ομάδα όριζομένην έκάστοτε διά Β. Διατάγματος, ή μετά των λοιπών δέ Κέντρων ή σταθμῶν επικοινωνία ενεργεῖται έκ των τηλεφωνικών θαλάμων, ή έκ της εγκαταστάσεως συνδρομητοῦ επί καταβολῇ ιδίων τελών συνδιαλέξεως.

Άρθρον 64.

Αἱ συνδρομαί και τά πρόσθετα έν γένει τέλη καταβάλλονται πρό πάσης χρήσεως της εγκαταστάσεως.

Άρθρον 65.

Ο κεκτημένος τὸ δικαίωμα νά επικοινωνῇ μετά του Κέντρου ή σταθμοῦ άλλης πόλεως ή προαστείου δύναται νά ζητῇ προς συνδιάλεξιν πάντας τούς συνδρομητάς τούς έχοντας εγκαταστάσεις έν τῷ Κέντρῳ έκείνω, τουναντίον δέ οὗτοι δέν δικαιούνται νά ζητήσωσι συγκοινωνίαν μετά αὐτοῦ, εάν δέν προκατέβαλλον τά τέλη συγκοινωνίας μετά του Κέντρου είς την περιφέρειαν του όποίου άνήκει ὁ ζητούμενος συνδρομητής.

Έν τούτοις, αν συνδρομητής Κέντρου τινός ή σταθμοῦ ζητήσῃ την εγκατάστασιν συσκευῆς έν παραρτήματι του γραφείου του, εργοστασίῳ καταστήματι ή προκτιρεῖῳ της εργασίας του, κειμένη έν τῇ περιφερείᾳ άλλου Κέντρου, διά την μεθ' οὗ σύνδεσιν προκατέβαλεν ἤδη τά νενoμισμένα τέλη, υποχρεούται είς την καταβολήν μόνον των τελών της διά την συγκοινωνίαν μετά των συνδρομητῶν του Κέντρου έκείνου εγκαταστάσεως και ἀπαλλάσσεται των τελών νέας συνδσεως του τοιούτου παραρτήματος της επιχείρησεώς του μετά του Κέντρου, έν ᾧ τὸ κύριον αὐτοῦ γραφεῖον.

"Αρθρον 66.

Ἐπὶ τῇ προσθέτῃ καταβολῇ ἐτησίως δραχ. 125, ἑκα-
στός συνδρομητὴς δύναται νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ ἐντός τῆς
αὐτῆς πόλεως κειμένου παραρτήματος τοῦ γραφείου του,
ἢ πρακτορείου τῆς ἐργασίας του, ἢ ἀποθήκης τῆς ἐμπορίας
του, ἀπολαμβάνων ἄνευ ἄλλης καταβολῆς καὶ τῶν πλεο-
νεκτημάτων τῆς συνδιαλέξεως ἐκ τῶν γραφείων αὐτοῦ
μεθ' ὧν τῶν ἄλλων συνδρομητῶν τοῦ αὐτοῦ Κέντρου,
ἐν ᾧ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐγκατάστασις.

Ἄλλ' ἐὰν πλείονες τοῦ ἐνὸς συνεταῖροι γραφείου ἢ
καταστήματος τινός, ἐν ᾧ ἡ ἐγκατάστασις, θέλωσι νὰ συν-
δεθῶσιν ἰδιαιτέρως μετὰ τῶν κατοικιῶν των, εἰς μόνον
ἀπολαύει τοῦ ἀνωτέρω πλεονεκτήματος οἱ δὲ λοιποὶ κατα-
βάλλουσι τὰ τέλη εἰς τὸ ἀκέραιον.

Μία τοιαύτη ἐγκατάστασις δύναται νὰ συνδεθῇ καὶ
ἀπ' εὐθείας, ἄνευ τοῦτέστι παρεμβολῆς τοῦ Κέντρου πάντοτε
ὅμως μέσῳ τοῦ διανεμητῆρος αὐτοῦ, ὁπότε καταβάλλεται
προσθέτως καὶ ἡ δαπάνη κατασκευῆς τῆς προσθέτου γραμ-
μῆς ἀπὸ τοῦ Κέντρου μέχρι τῆς κυρίας ἐγκαταστάσεως
τοῦ συνδρομητοῦ.

"Αρθρον 67.

"Ἐκαστον τηλεφωνικὸν δίκτυον διαιρεῖται εἰς δύο
ζῶνας ἥτοι :

α') Τὴν κεντρικὴν τοιαύτην, ἐκτεινομένην εἰς ἀκτῖνα
δύο χιλιόμετρων ἀπὸ τοῦ Κέντρου καὶ

β') τὴν περιφερειακὴν, περιλαμβάνουσαν τὸ ὑπόλοιπον
τμήμα τὸ ὑπαγόμενον ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς πόλεως.

"Αρθρον 68.

Ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς διὰ τηλεφωνικὰς ἐγκατα-
στάσεις περιλαμβανομένης ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς πόλεως βα-
ρύνει τὸ Δημόσιον, ἐνῷ διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τοιαύτας,
ἢ δαπάνη τοῦ τμήματος τῆς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ τέματος
τῆς πόλεως μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἐγκαταστάσεως βαρύνει
τὸν αἰτοῦντα, ἐὰν δ' οὗτος παύσῃ ὧν συνδρομητὴς πρὸ τῆς
παρελεύσεως πενταετίας ἀπρὸςζημιῶνται κατ' ἐκτίμησιν διὰ
τὸν κατασκευασθεῖσαν γραμμὴν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη
δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἄλλας ἐγκαταστάσεις
κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν.

Ὅσον διὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἐγκαταστάσεις, ὅσον
καὶ διὰ τὰς περιλαμβανομένας ἐν τῇ περιφερειακῇ ζώνῃ τοῦ
συμπλέγματος, καταβάλλονται προσθέτως κατ' ἔτος, ἀσχετῶς
πρὸς τὴν ἄνω ὀριζομένην συνδρομὴν καὶ τὰ λοιπὰ τέλη, δραχ.
πέντε ἀνὰ 100 μέτρα ἢ κλάσμα αὐτῶν διὰ τὸ ὑπὲρ τὰ δύο
χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ Κέντρου τμήμα τῆς γραμμῆς.

"Αρθρον 69.

Καθ' ὅς περιπτώσεις ἡ δαπάνη τμήματος τινος γραμμῆς
βαρύνει τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐγκατάστασιν, αὕτη προκατα-
βάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τιμολογίου
κατασκευῆς τῶν γραμμῶν. Τὸ τιμολόγιον τοῦτο ὀρί-
ζεται ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ κ.
Υπουργοῦ.

"Αρθρον 70.

Ἐπὶ τῇ βάσει ὁμοίου τιμολογίου, κατὰ τὸν αὐτὸν χρό-
νον ὀριζομένου, προκαταβάλλεται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος καὶ
ἡ ἀξία τῶν ἀπαιτούμενων μηχανημάτων διὰ πᾶσαν κυρίαν
ἢ δευτερεύουσαν μετὰ τοῦ Κέντρου συγκοινωνίαν ὡς καὶ
ἡ δαπάνη τῆς ἐγκαταστάσεως τούτων.

Ἄν δὲ τις παύσῃ ὧν συνδρομητὴς πρὸ τῆς παρελεύσεως
πενταετίας δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὰ
μηχανήματα ταῦτα καλῶς λειτουργούντα ἐπὶ τῇ ἀπολήψει
τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀρχικῆς καταβληθείσης καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ
συμφωνητικῷ ἀναφερομένης ἀξίας.

"Αρθρον 71.

Ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ ἐπίσης τῆς διὰ τὴν ἐσωτερικὴν

ἐγκατάστασιν τῶν μηχανημάτων δαπάνης καὶ τῆς δι' ἐν-
δεχομένην κατασκευὴν τμήματος τινός γραμμῆς δικαιού-
ται τις, διαρκούσης τῆς συνδρομῆς του, νὰ ζητήσῃ τὴν
μεταφορὰν ἐγκαταστάσεως ἀπὸ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο οἰκήμα ἢ
μετακίνησιν αὐτῆς ἐξ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος τοῦ οἰκήματος.

"Αρθρον 72.

Τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄρσιν πάσης βλάβης
τῶν παρ' αὐτοῦ τοποθετούμενων τηλεφωνικῶν συσκευῶν,
μὴ προερχομένης ἐξ ἀμελείας ἢ κακῆς χρήσεως, ὡς καὶ
εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐξαντλουμένων κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῆς συνδρομῆς στοιχείων στήλης πρὸς λειτουργίαν
τῶν μικροφώνων.

"Αρθρον 73.

Πᾶσα βλάβη ἢ φθορὰ τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου τοποθε-
τηθεισῶν συσκευῶν, προερχομένη ἐξ ἀμελείας ἢ κακῆς
χρήσεως, βαρύνει τὸν συνδρομητὴν ὑποχρεούμενον νὰ κατα-
βάλλῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικατασταθησομένου μηχανήματος
ἢ ἐξαρτήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνω τιμολογίου.

"Αρθρον 74.

Ἐπιτρέπεται, ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ Υπουργείου, ἡ
ἐν τῷ αὐτῷ κτιρίῳ, ὑφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συνδρομητοῦ
κατεχομένου, ἐγκατάστασις πλείονων τῆς μιᾶς συσκευῶν.

Διὰ πᾶσαν δὲ τοιαύτην, μὴ συνδεομένην δι' ἰδιαιτέρου
σύρματος μετὰ τοῦ Κέντρου, ἢ μὴ παραδιδομένην εἰς χρήσιν
ἄλλου ἐνοικιαστοῦ διαμερίσματος τοῦ κτιρίου, πληρώνεται
ἡ ἀξία τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ὡς πρόσθετον τέλος δραχ.
70 ἢ 50 ἐτησίως, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τῆς πόλεως
εἰς τὸ σύμπλεγμα τῆς ὁποίας ἀνήκει ἡ ἐγκατάστασις.

Ἐπὶ τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ
κτιρίῳ διηρημένῳ εἰς πλείονας κατοικίας, γραφεῖα ἢ κατα-
στήματα, ἢ συνδρομὴ καὶ τὰ πρόσθετα τέλη τῶν μέσῳ τῆς
κυρίας ἐγκαταστάσεως ἐπικοινωνούντων μετὰ τοῦ Κέντρου
συνδρομητῶν ἐλαττοῦνται κατὰ 250 ο. Διὰ πᾶσαν ὅμως τοι-
αύτην δευτερεύουσαν ἐγκατάστασιν ἀπαιτεῖται πλὴν τῆς
ἐγκρίσεως τοῦ Υπουργείου καὶ ἡ συγκατάθεσις τοῦ συν-
δρομητοῦ τῆς κυρίας ἐγκαταστάσεως.

"Αρθρον 75.

Ἡ προέκτασις τοῦ κυκλώματος τῆς ἐν τινι κτιρίῳ ἐγν
καταστάσεως εἰς ἕτερον, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δι' ἰδιῶν
μηχανημάτων ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Κέντρου τῶν ἐν τῇ
δευτέρᾳ τούτου κτιρίῳ οἰκούντων μέσῳ τῆς ἐγκατάστ
σεως τοῦ πρώτου ἀπαγορεύεται.

Ἡ ἀνακάλυψις τοιούτων δευτερευουσῶν ἐγκαταστ
σεων, λειτουργουσῶν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐντὸς
τοῦ αὐτοῦ κτιρίου, εἴτε μεταξὺ δύο κτιρίων, πρὸς ἐξυπηρέ-
τησιν ἢ αὐτοῦ τούτου τοῦ συνδρομητοῦ ἢ τρίτων, ἐπιφέρει
τὴν τιμωρίαν τούτου διὰ προστίμου, κατὰ μὲν τὴν πρώτην
περίπτωσιν δραχ. 50—200, δι' ἐκάστην ἐγκατάστασιν, κατὰ
δὲ τὴν δευτέραν 400—1000, ἐπιβαλλομένης ἅμα ἰδιαι-
τέρας ποινῆς προστίμου δραχ. 200—500 εἰς τὸν ἐκμεταλ-
λευόμενον τὴν ἐγκατάστασιν τρίτον.

Κατ' ἀμφοτέρας ὅμως τὰς περιπτώσεις ἐπιβάλλεται
ἡ καταβολὴ συνδρομῆς ἢ προσθέτων τελῶν δι' ὀλόκληρον
τὸ ἔτος ἢ ἡ ἡμέρας ἀποσύνθεσις τῶν ἐγκαταστάσεων, ἂν
διὰ τεχνικοὺς λόγους κρίνεται αὕτη ἐνδεδειγμένη.

Τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται ἀνεκκλητῶς
δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰσπρατ-
τόμενα κατὰ τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων
Νόμον.

Ὁ ἑλεγχος τῶν λαθραίων ἐγκαταστάσεων ἐνεργεῖται
παρ' ὑπαλλήλων τοῦ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ τμήματος τῆς
τηλεφ. συγκοινωνίας ἢ τῶν οἰκείων τηλεφωνικῶν Κέντρων.

"Αρθρον 76.

Πᾶς ὅστις αὐτοβούλως ἐπιχειρεῖ προσωρινὴν ἢ μόνιμον
ἀγώγιμον σύνδεσιν τῶν ἐν γένει τηλεφωνικῶν γραμμῶν

πρός ιδίας τηλεφωνικᾶς συσκευᾶς ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, ἐπὶ σκοπῷ παρακολούθησεως ξένων τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 50 ἕως 1000 δραχμ. ἢ διὰ φυλακίσεως μιᾶς ἐβδομάδος μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 77.

Ἡ συνδρομὴ ὀρίζεται ἐτησίᾳ, καὶ εἰς μὲν τὰς πόλεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλον τὸ ἔτος καταβαλλομένη ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, εἰς δὲ τὰ προάστεια καὶ λουτροπόλεις δύναται νὰ συνομολογηθῇ καὶ διὰ μίαν ἑξαμηνίαν μόνον, ὅτε καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς θερινῆς ἢ χειμερινῆς περιόδου τὸ ἡμισυ τοῦ διὰ τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν ὀριζομένου τιμολογίου.

Τὰ ἐκ συνδρομῶν καὶ λοιπὰ πρόσθετα τέλη, μὴ καταβαλλόμενα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, αὐξάνονται κατὰ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἐὰν δὲ δὲν καταβληθῶσι καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν δευτέρου μηνός, ἢ συγκοινωνία διακόπτεται, ἢ οὕτω δὲ ἀναλογούσα διμηνος συνδρομὴ, ἡξυμμένη κατὰ 20 οἷο εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἐπὶ νέας τηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως ἢ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ τὰ πρόσθετα τέλη καταβάλλονται εἰς τὸ ἀκέραιον. ἂν πρόκειται ἢ χρήσις ταύτης ν' ἀρχίσῃ κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους, εἰς τὴν ἀναλογούσαν δὲ μερίδα κατὰ τὰς λοιπὰς τριμηνίας, συνυπολογιζομένης ὁλοκλήρου καὶ ἐκείνης καθ' ἣν συνάπτεται ἡ σύμβασις.

Ὁ αἰτῶν ὅμως ἐγκατάστασιν κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν ἐπὶ πλέον καὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους.

Καφενεῖα, Ξενοδοχεῖα, Λεσχαι, Ἑστιατόρια, Ζυθιστιατόρια, Ζαχαροπλαστεῖα καὶ ἄλλα τοιαῦτα καταστήματα εἴτε ἐν τῇ πόλει ἢ προαστείῳ κεῖνται ταῦτα, καταβάλλουσι διπλασίαν συνδρομὴν, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν νὰ εἰσπράττωσιν ἀπὸ τοῦς θαμῶνας τέλη διὰ τὴν χρῆσιν τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας ἐπὶ ποινῇ ἀφαίρεσεως τῶν μηχανημάτων καὶ διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας μὴ ἐπιστρεφόμενης καὶ τῆς καταβληθείσης συνδρομῆς.

Τὸ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενον τιμολόγιον συνδρομῶν τίθεται ἐν σὺν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1921.

Ἄρθρον 78.

Τῇ συγκαταθέσει τῆς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπεται ἢ ἐκχώρησις ἐκ μέρους συνδρομητοῦ τῶν ἐκ τῆς συνδρομῆς πηγάζοντων δικαιωμάτων εἰς τρίτους, μόνον ὅπου ὁ ἐκδοχὺς διαδέχεται τὸν ἐκχωροῦντα ἐν τῷ οἰκήματι ἐν ᾧ ἢ ἐγκατάστασις καὶ πάντοτε κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως ἀμφοτέρων, ἐν ᾗ δέον νὰ ἐπισυνάπτεται ἐπίσημον ἔγγραφο ἐξ οὗ ἐμφαίνεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐν τῷ μέλλοντι χρήσεως τοῦ οἰκήματος τούτου.

Δὲν ἀπαιτεῖται ταύτη συγκατάθεσις προκειμένου περὶ κληρονόμων ἀποθανόντος συνδρομητοῦ ἢ διαδόχου ἐν τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ, δι' ἧς περιπτώσεις εἶναι ἀπαραίτητος ἢ μετὰ τῆς σχετικῆς δηλώσεως συνυποβολὴ καὶ τῶν ἀπαιτούμενων ἐπισήμων ἐγγράφων.

Ὅμοια ἔγγραφα ἐμφαίνοντα τὸ δικαίωμα τῆς ἐν τῷ μέλλοντι χρήσεως τοῦ οἰκήματος ἐν ᾧ μετῴκησε συνδρομητὴς τις, δέον νὰ ὑποβάλλονται καὶ ὅταν ζητεῖται ἢ ἐν αὐτῷ μεταφορὰ τῆς ἐν τῇ προτέρᾳ κατοικίᾳ αὐτοῦ τηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 79.

Τὰ μετὰ τῶν συνδρομητῶν ἐν γένει συναπτόμενα συμφωνητικὰ ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου, ἢ ἰσχύος δὲ τούτων ἐξακολουθεῖ σιωπηρῶς καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἢ ἑξάμηνα, ἐκτὸς ἂν ὑποβληθῇ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ἀρμοδίαν

ὑπηρεσίαν ἐκ μέρους τοῦ συνδρομητοῦ δήλωσις περὶ τοῦ ἐναντίου ἑνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τοῦ συμφωνητικοῦ.

Ἄρθρον 80.

Ἐκ δημοσίων τηλεφωνικῶν θαλάμων δύναται τις νὰ συνδιαλεχθῇ,

α') μεθ' οἰουδήποτε συνδρομητοῦ τοῦ Κέντρου τῆς αὐτῆς πόλεως

β') μετὰ συνδρομητοῦ τοῦ Κέντρου ἢ σταθμοῦ ἄλλης πόλεως καὶ

γ') μεθ' οἰουδήποτε κατοίκου πόλεως ἐν ᾗ λειτουργοῦσι τηλεφωνικοὶ θάλαμοι.

Ἄρθρον 81.

Ἐπίσης συνδρομητῆς τηλεφωνικοῦ Κέντρου ἢ σταθμοῦ ὁμάδος τινὸς δύναται νὰ συνδιαλεχθῇ,

α') μετὰ συνδρομητοῦ τηλεφωνικοῦ Κέντρου ἢ σταθμοῦ ἄλλης ὁμάδος, καὶ

β') μεθ' οἰουδήποτε κατοίκου πόλεως ἐν ᾗ λειτουργοῦσι τηλεφωνικοὶ θάλαμοι.

Δικαίωμα τοιούτων συνδιαλέξεων κέκτηται ὁ συνδρομητῆς, ὅστις προκατέβαλεν, ἐν τῷ τηλεφωνικῷ Κέντρῳ εἰς ὁ ἀνήκει, ὡς παγίαν παρακαταθήκην, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν πενήκοντα δραχμῶν, ὅπερ χρησιμεύει πρὸς συμψηφισμόν τῶν ἐκάστοτε παρ' αὐτοῦ ἐνεργουμένων συνδιαλέξεων καὶ τῶν τυχόν τελῶν προσκλήσεως, καὶ ὅπερ δέον ν' ἀναγεῖται ἅμα τῇ ἐξαντλήσει του.

Ἄρθρον 82.

Ὅταν ἀπαιτεῖται νὰ προσκληθῇ τις πρὸς συνδιάλεξιν ἀπὸ θαλάμου προκαταβάλλονται προσθέτως παρὰ τοῦ αἰτούντος λεπτὰ 20.

Ἡ ταύτη πρόσκλησις θὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προσκαλουμένου καὶ θὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τοῦ καλοῦντος, ἐν δὲ τῇ ἐπιδιδομένη εἰς τὸν καλούμενον σχετικῇ εἰδοποιήσει θὰ ὀρίζεται καὶ ἡ ὥρα τῆς συνδιαλέξεως.

Ἄρθρον 83.

Τὰ τέλη δι' ἐκάστην συνδιάλεξιν ἐκ τηλεφωνικοῦ θαλάμου διαρκείας τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἢ κλάσματος αὐτῶν, προκαταβαλλόμενα παρὰ τοῦ αἰτούντος τὴν συνδιάλεξιν, ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α') Ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως λεπτὰ 20.

Β') Μεταξὺ τηλεφωνικοῦ Κέντρου ἢ σταθμοῦ πόλεως καὶ τῶν προαστείων αὐτῆς λεπτὰ 40.

Εἰς ὅμοιον τέλος ὑπόκεινται καὶ αἱ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν καὶ τῶν προαστείων αὐτῆς συνδιαλέξεις.

Ἄρθρον 84.

Τὰ τέλη κατὰ συνδιάλεξιν διαρκείας ὡσαύτως τριῶν λεπτῶν ἢ κλάσματος αὐτῶν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν εἴτε ἀπὸ θαλάμων ἐνεργεῖται αὕτη εἴτε μεταξὺ συνδρομητῶν, ὀρίζεται ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων ὡς ἑξῆς.

α)	Μέχρις	20	χιλιομέτρων	δραχ.	0,40
β)	»	50	»	»	0,60
γ)	»	100	»	»	1,00
δ)	»	200	»	»	1,50
ε)	»	300	»	»	2,00
στ')	»	400	»	»	2,50
ζ)	ἀπὸ	400	καὶ ἐφεξῆς	»	3,00

Αἱ ἀποστάσεις ὑπολογίζονται μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων κέντρων τῶν ὁμάδων καὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐν τῷ ἄερι.

Αἱ ἐκ μέρους Βουλευτῶν αἰτούμεναι συνδιαλέξεις ὑπόκεινται εἰς τὰ ἡμισὴ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῷ τούτῳ τελῶν.

Ἄρθρον 85.

Ὁ χρόνος ἐκάστης συνδιαλέξεως ἐν γένει λογίζεται ἄφ' ἧς αἱ συνδιαλεχθόμενοι τεθῶσιν εἰς ἐπικοινωνίαν, ἐκαστὴ δὲ

συνδιάξεις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῶν 6 λεπτῶν τῆς ὥρας, ἐκτὸς ἂν ἐκατέρωθεν οὐδεμία αἰτήσεις πρὸς συνδιάξεϊν ὑπάρχῃ ἐκκρεμῆς.

Ἄρθρον 86.

Ἐπὶ προκαταβολῇ τελῶν τριπλασίων τῶν ἀνωτέρω δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ, ἢ νὰ τεθῇ ἐπείγοντως καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ συνδρομητοῦ τοῦ Κέντρου ἢ σταθμοῦ ἄλλης πόλεως, ἢ ν' ἀποσταλῇ εἰς τινὰ ἐπείγουσα πρόσκλησις πρὸς ἄμεσον συνδιάξεϊν ἐκ τηλεφωνικοῦ θαλάμου. Τὸ πρόσθετον τέλος τῆς προσκλήσεως πρὸς ἐπείγουσαν συνδιάξεϊν αὐξάνεται ἐπίσης εἰς τὸ τριπλάσιον.

Ἄρθρον 87.

Αἱ ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων ἀνταποκριτῶν ἐφημερίδων διεξαγόμεναι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν τηλεφων. συνδιαλέξεις πρὸς ἀνακοίνωσιν εἰδήσεων πρὸς δημοσίευσιν, ὑπόκεινται εἰς τὸ τέταρτον τῶν ἐν ἰσχύϊ τελῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ διεξάγονται καθ' ὥρας ὁρισθησομένης διὰ Β. διατάγματος, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν ἀκεραίου τέλους.

Ἄρθρον 88.

Διὰ Β. διατάγματος τὸ τιμολόγιον τῶν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν συνδιαλέξεων δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ συνδιαλέξεις μεταξὺ τηλεφωνικῶν κέντρων ἢ σταθμῶν καὶ τῶν ἐπὶ αὐτῶν μεμονωμένων τηλεφωνικῶν γραφείων ἢ μεταξὺ τῶν τοιούτων γραφείων ἐπικοινωνούντων πρὸς ἄλληλα δι' εἰδικῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 89.

Τὰ τέλη συνδιαλέξεως μὴ πραγματοποιηθείσης ἐξ ὑπατιότητος ἢς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἃ περιλαμβάνονται καὶ τὰ τυχόν διὰ πρόσκλησιν καταβληθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν αἰτησάμενον τὴν συνδιάξεϊν, τοῦναντίον δὲ παραμένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου πλὴν τῶν τελῶν τῆς προσκλήσεως καὶ τὰ τέλη ἀπλῆς μόνον συνδιαλέξεως κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 90.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τηλεφωνημάτων τῶν μεμονωμένων τηλεφωνικῶν γραφείων, καθὼς καὶ ἐκ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων ἐν γένει, παραδίδονται κατὰ μῆνα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, αἱ μὲν πρῶται ὡς ἔσδοι τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, αἱ δὲ δευτέραι τῆς τηλεφωνικῆς.

Εἰς τὸ δημόσιον ἐπίσης ταμεῖον παραδίδονται κατὰ μῆνα αἱ τηλεφωνικαὶ συνδρομαὶ καὶ τὰ πρόσθετα τέλη ἐν γένει, ὡς καὶ ἡ προκαταβαλλομένη παρὰ τοῦ συνδρομητοῦ ἀξία τῶν τηλεφωνικῶν μηχανημάτων, ἡ δαπάνη τῆς ἐκάστοτε ἐσωτερικῆς ἐγκαταστάσεως τούτων καὶ ἡ τυχὸν ὁρισθεῖσα τοιαύτη διὰ κατασκευὴν τμήματος γραμμῆς, πάντα ταῦτα εἰσπραττόμενα ἐφεξῆς παρὰ τῶν τηλεφωνικῶν Κέντρων.

Ἄρθρον 91.

Ἡ τηλεφωνικὴ λογιστικὴ ὑπηρεσία διεξάγεται εἰς μὲν τὰ Κέντρα τὰ ἀριθμοῦντα ὑπὲρ τοὺς 300 συνδρομητὰς παρ' ἰδίου λογιστοῦ, τοποθετουμένου διὰ Β. διατάγματος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Κέντρου.

Ἄρθρον 92.

Οἱ διεξάγοντες τὴν τηλεφωνικὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν λογισταὶ ἢ προϊστάμενοι Κέντρων ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως δραχ. μὲν χιλίων ὁ παρὰ τῷ Κέντρῳ Ἀθηνῶν λογιστής, δραχμῶν δὲ 500 οἱ λογισταὶ καὶ προϊστάμενοι τῶν λοιπῶν Κέντρων, δικαιούμενοι ἅμα εἰς ἀπόληψιν ἀμοιβῆς 30 δραχμῶν μηνιαίως ὁ τοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν καὶ 15 πάντες οἱ λοιποί.

Οἱ προϊστάμενοι τηλεφωνικῶν σταθμῶν, ἀπαλλασσόμενοι πάσης ἐγγυήσεως, δὲν ἀπολαύουσιν ἀμοιβῆς τινος.

Ἄρθρον 93.

Ἀπῆσαι αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Β' τοῦ παρόντος

νόμου σχετικαὶ διατάξεις περὶ τηλεγραφικῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τηλεφωνικῶν λογιστῶν.

Ἄρθρον 94.

Ἡ εἰσπράξις τῶν συνδρομῶν καὶ λοιπῶν προσθέτων τελῶν ἐν τινὶ Κέντρῳ δύναται νὰ ἐνεργῇται δι' ἰδίου εἰσπράκτορος, ἔχοντος βαθμὸν τηλεγραφικοῦ βοηθοῦ ἢ ταξινομού.

Ἡ καταβληθησομένη παρ' αὐτοῦ ἐγγύησις, ἡ ἀμοιβή, ἡ εὐθὺν ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ οἰκείου λογιστοῦ καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐν γένει ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως ὁρισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 95.

Ἡ συνδρομὴ καὶ τὰ λοιπὰ πρόσθετα τέλη τὰ ὁριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος νόμου μειοῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ τὴν μετὰ τοῦ κέντρου συγκοινωνίαν α') τῶν κατοικιδίων τῶν βουλευτῶν τῶν ἐχόντων μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ β') τῶν γραφείων ἐκάστης ἡμερησίας ἐφημερίδος ἢ ἀνεγνωρισμένου τηλεγρ. πρακτορείου.

Αἱ διὰ πλείονας ὅμως τῆς μιᾶς συγκοινωνίας συνδρομαὶ ἢ ἀξία τῶν μηχανημάτων ὡς καὶ ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἢ ἡ τυχὸν δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν τμήματός τινος γραμμῆς καταβάλλεται εἰς τὸ ἀκέραιον.

Ὡσαύτως μειοῦνται κατὰ τὸ τέταρτον αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ πρόσθετα τέλη διὰ τὰς τηλεφωνικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν γραφείων καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων κοινῆς ὠφελείας, πλὴν τοῦ τέλους τῶν τυχόν προσθέτων ἐν αὐτοῖς συσκευῶν, ὅπερ καταβάλλεται ὁλόκληρον.

Αἱ ἡλαττωμένα, ὡς ἄνω, συνδρομαὶ τῶν δημοτικῶν καὶ λοιπῶν γραφείων θὰ εἶναι τόσαι τὸν ἀριθμὸν, ὅσαι καὶ αἱ κατὰ τοῦ κέντρου ὑφιστάμεναι συγκοινωνία ἐκάστου τούτων.

Ἄρθρον 96.

Ἀτέλεια

Ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς συνδρομῆς καὶ τυχόν προσθέτων τελῶν αἱ μετὰ τοῦ Κέντρου τηλεφωνικαὶ συγκοινωνίαι :

Α') Τῶν Δημοσίων κτιρίων ἢ γραφείων, καὶ

Β') Τῶν κατοικιδίων :

1) Τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

2) Τῶν ἐκάστοτε μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

3) Τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς

4) Τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς

5) Τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Γενικῶν γραμματέων καὶ τῶν τούτοις ὁμοβάθμων ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

6) Τῶν Διευθυντῶν, Γεν. Ἐπιθεωρητῶν τῆς Γῆς καὶ Διευθύνσεων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Τμηματορχῶν τῶν αὐτῶν Διευθύνσεων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὴν τηλεγραφικὴν ἢ τηλεφωνικὴν ἀνταπόκρισιν.

7) Τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

8) Τῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιθεωρητῶν τῶν τηλεγράφων καὶ τηλεφώνων ὡς καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν τηλεφωνικῶν συνεργείων.

9) Τῶν πρῶτῶν πρωθυπουργῶν καὶ τῶν διατελεσάντων ἐπὶ ἑξαμηνίαν τοῦλάχιστον Ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας.

10) Τῶν διευθυντῶν τοῦ Τηλεγραφικοῦ Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τοῦ Τηλεφωνικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Τάχ. Ἀθηνῶν.

11) Τῶν Γεν. Διοικητῶν.

12) Τῶν νομαρχῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔδρα Γεν. Διοικησεως.

13) Τῶν Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν.

14) Τῶν κατὰ τόπους Φρουράρχων.

15) Τῶν κατὰ τόπους Διευθυντῶν τῶν ἀστυνομικῶν

16) Τῶν προϋσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὅφ' οὗς περιορισμοὺς ἤθελεν ὀρίσει τὸ ἐφάπαξ ἐκδοθησόμενον Β. διατάγμα.

Ἡ ἀξία ὅμως τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν λοιπῶν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐγκατάστασιν ὑλικῶν πασῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν, ὅταν τὰ μηχανήματα καὶ τὰ ὑλικά ταῦτα χορηγῶνται παρὰ τῆς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας, καταβάλλεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω 69 καὶ 70 ἄρθροις ὀριζόμενα τιμολόγια διὰ χρηματικὸν ἐντάλματος ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ὡς ἐσοδὸν τῆς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 97.

Αἱ ἐξ ἀτελῶν τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων συνδιαλέξεις πρὸς Κέντρα ἄλλης ὁμάδος, ἀφορῶσαι τὰ δημόσια πάντοτε συμφέροντα, διεξάγονται καθ' ὥρας ὀριζόμενας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πλὴν τῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τὰ ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 9 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἐγκαταστάσεων, δι' ἃς οὐδεὶς ὑφίσταται περιορισμός.

Ἄρθρον 98.

Διὰ Β. διατάγματος ὀρίζονται αἱ πόλεις, ἐν αἷς ἐγκαθίστανται τηλεφωνικά συμπλέγματα (communications urbaines) καὶ ἐκεῖναι, ὧν τὰ ἴδια συμπλέγματα συνδέονται πρὸς ἄλληλα (communications interurbaines).

Ἐν αἷς ὅμως δὲν συνεστήθησαν τοιαῦτα συμπλέγματα ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται ἡ παροχή, διὰ Β. διατάγματος, ἀδειῶν εἰς ιδιώτας πρὸς ἐγκατάστασιν δι' ἰδίας δαπάνης καὶ δι' ἰδίων ὑλικῶν ἐντὸς τῶν πόλεων τούτων καὶ μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῶν τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν, αἵτινες δέον νὰ διέρχονται εἰς ἀπόστασιν ὀρισθυσμένην ὑπὸ τῆς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας μακρὰν τοῦ τηλεγραφικοῦ συμπλέγματος.

Ἀλλὰ μετὰ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀναλήψεως τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας ἐν ἐκάστη πόλει, θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀνακεκλημένα, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, πάντα τὰ ἥδη ἢ ἐκδοθησόμενα Β. διατάγματα περὶ συστάσεως ιδιωτικῶν τηλεγραφικῶν συγκοινωνιῶν ἐν αὐτῇ.

Αἱ κατὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας ὑφιστάμεναι τηλεφωνικαὶ γραμμαὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ οἱ ιδιοκτῆται αὐτῶν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν νενομισμένων τελῶν διὰ τὴν περαιτέρω λειτουργίαν τῆς ὑπ' αὐτῶν ἰδρυομένης τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας, ἢ ἡ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία ἔχει δικαιώματα νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὸ πλησιέστερον τηλεφωνικὸν Κέντρον.

Ἄρθρον 99.

Δικαιοῦνται οἱ ιδιώται νὰ ἰδρύσῃσι τηλεφωνικὰς συγκοινωνίας πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐντὸς τῶν ιδιοκτησιῶν ἢ τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν καταστημάτων ἢ κτημάτων, ἂν τὰ σύρματα δὲν συναντῶνται μετὰ τῶν τηλεγραφικῶν στύλων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 100.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ τηλεφωνικοῦ θαλάμου ἢ Κέντρον μεταβίβασις τηλεφωνημάτων, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον ἀντιβαίνει εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τὰ χρηστά ἥθη.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 101.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται, διὰ λόγους δημοσίας τάξεως ἢ ἀσφαλείας τῆς χώρας ἢ καὶ διὰ τεχνικοὺς λόγους, νὰ διακόψῃ προσωρινῶς τὴν ιδιωτικὴν ἀνταπόκρισιν ἐπὶ μίᾳς ἢ περισσοτέρων κεχωρισμένως ἢ καὶ ἐπὶ πασῶν συγχρόνως τῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἐν γένει γραμμῶν.

Ἄρθρον 102.

Τὸ Δημοσίον εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπόκειται λόγῳ τῆς τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ιδιωτικῆς ἀνταποκρίσεως.

Ἄρθρον 103.

Ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ ταχυδρομικοί, τηλεγραφικοὶ καὶ τηλεφωνικοί, παραβιάζοντες τὴν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένην ἐχεμύθειαν καὶ παραβλάπτοντες διὰ τῆς παραβιάσεως ξένων ἀπορρήτων συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ιδιωτῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς παρὰ τῶν ἁρθρῶν 444, 452 453 καὶ 455 τοῦ Ποινικοῦ νόμου καταγινωσκομένας ποινάς.

Ἄρθρον 104.

Οἱ ιδιοκτῆται καὶ οἰσδήποτε τίτλῳ κάτοχοι ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνέχωνται τὴν διέλευσιν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν γραμμῶν τοῦ Δημοσίου ὑπεράνω ἢ κάτωθεν αὐτῶν, τὴν τοποθέτησιν στύλων, ὑποστηριγμάτων ἢ βραχιόνων, τὴν ἐγχωσιν καλωδίων, τὴν ἐγκατάστασιν πυργίσκων, τὴν ἐκκοπὴν δένδρων καὶ ἐν γένει ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς σύστασιν, χρῆσιν καὶ ἐπισκευὴν τοιούτων γραμμῶν καὶ τὴν ἐνάσκησιν ἐπιβλέψεως πρὸς συντήρησιν τούτων, ἀποζημιούμενοι διὰ τὴν τοποθέτησιν στύλων, ὑποστηριγμάτων ἢ βραχιόνων, τὴν ἐγχωσιν καλωδίων καὶ ἐγκατάστασιν πυργίσκων, κατ' ἐκτίμησιν ἐπιτροπῆς, ὀριζόμενης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, καὶ ἀποτελουμένης διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ περίξ ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τεχνικῆς Διευθύνσεως Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων καὶ ἐνὸς τοιούτου τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων ἔργων, διὰ δὲ τὰς Ἐπαρχίας ἐκ τοῦ τεχνικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ τῆς περιφέρειας.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς ἐκκλήσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 105.

Τὰ κεφάλαια I καὶ ΙΑ καὶ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 58 τοῦ νόμου ΒΥΨΗ' ὁ νόμος 1444, τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 468, 4 καὶ 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 566 καὶ 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 859 νόμου, τὰ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1901 καὶ 12 Νοεμβρίου 1918 Β. διατάγματα «περὶ εἰσπρακτέων τελῶν δι' ἐγγραφὴν διευθύνσεων» καὶ «περὶ ἐπισήμων τηλεγραφημάτων» ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 106.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου κανονισθῇσονται διὰ Β. διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Δ. Τσιριμώκος

(2)

Περὶ Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων.

Νόμος 2456

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἰσραηλιτικαὶ κοινότητες. Περιουσία αὐτῶν. Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ δικαιοδοσία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἃς πόλεις τοῦ Βασιλείου κατοικοῦσι μόνιμως πλείονες τῶν εἰκοσι Ἰσραηλιτικῶν οἰκογενειῶν καὶ λειτουργεῖ Συναγωγὴ, δύναται νὰ ἰδρυθῇ διὰ Β. διατάγματος Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ἀναγνωριζομένη ὡς νομικὸν πρόσωπον «Δημοσίου Δικαίου».

Ἄρθρον 2.

Παρ' ἐκάστη πόλει, χωρὶς λειτουργεῖ μία μόνον Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης, εἰς ἣν ἀνήκει κατὰ ἰδιοκτησίαν πλήρη ἢ ὑπάρχουσα καὶ ἀποκτωμένη ἐν τῷ μέλλοντι κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατοικοῦντες μόνιμως ἐν Ἑλλάδι Ἰσραηλιταὶ ὑπάγονται θρησκευτικῶς εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν ἀρχὴν τὴν ἐξρεούσαν παρ' ἐκάστη Κοινότητι.

Ἄρθρον 4.

Αἱ Ἰσραηλιτικαὶ Κοινότητες δύναται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπίτευξιν τῶν φιλανθρωπικῶν, θρησκευτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν αὐτῶν προορισμῶν ν' ἀποδέχονται δωρεὰς αἰτίας θανάτου ἢ ἐν ζωῇ· ἰδίᾳ δὲ δικαιοῦνται νὰ δέχονται· α') Ἐκουσίας προσφοράς καὶ ἐράνους διενεργουμένους μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἢ καὶ ἄλλων Ἰσραηλιτῶν χάριν τῶν ἐν γένει σκοπῶν τῆς Κοινότητος ἢ τινὸς αὐτῶν εἰδικῶς ὀρισμένου. Αἱ τοιαῦται προσφοραὶ καὶ δωρεαί, γενόμεναι δημοσίᾳ ἐντὸς Ἰσραηλιτικῆς Συναγωγῆς ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ δωρητοῦ, θεωροῦνται ἀποδεκταὶ γενόμεναι παρὰ τῶν Κοινοτήτων καὶ τίκτουσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἐναγώγιμον ἀξίωσιν, ἐπιτρεπόμενου διὰ μὲν τὰς ἐνὸς τῆς Συναγωγῆς προσφοράς καὶ δωρεὰς καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ μίστου ἀποδείξεως, διὰ δὲ τὰς κατ' οἶκον τοιαύτας τοῦ ὅρκου καὶ τῆς δικαστικῆς ὁμολογίας, β') τὰ ὀριζόμενα δικαιώματα διὰ τὰς ἱεροτελεστίας καὶ παντὸς εἶδους πιστοποιητικὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν ὡς καὶ διὰ τὴν παράχωρσιν τάφων εἰς τὰ Ἰσραηλιτικὰ νεκροταφεῖα, γ') τὰς εἰσφοράς ἃς ἐπιβάλλει ἐκάστη Κοινότης εἰς τὰ μέλη αὐτῆς (Πέτσια), δ') τὰ ἰδιαίτερα δικαιώματα, ἅτινα κατ' ἀρχαίον ἔθος ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Γκαμπέλα» εἰσπράττουσιν αἱ Κοινότητες ἀπὸ τὰ τροφίμα καὶ ποτὰ τὰ καλούμενα «Κασέρ», ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ εἰδικαὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Πάσχα ζαχαρές, ἄζυμα καὶ ἄλευρα διὰ τὰ ἐν λόγῳ ἄζυμα.

Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ εἰσφοραὶ περὶ ὧν ἐν ἐδ. β-δ', ἐφ' ὅσον ἤθελον καθορισθῇ διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τῆς Κοινότητος, καὶ ἤθελε κανονισθῇ δι' αὐτοῦ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως, δύναται νὰ εἰσπράττωνται παρὰ τῶν καθυστερούντων συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων αἰτήσεως τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ Ἰσραηλιτικαὶ Κοινότητες δύναται νὰ ἰδρῶσι καὶ συντηρῶσιν ἐκπαιδευτήρια διὰ τοὺς Ἰσραηλιτοπαῖδας.

2. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις διδασκόμενων μαθημάτων, συντάσσόμενον ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων, δεόν νὰ μὴ ἀντίκειται εἰς τοὺς γενικοὺς νόμους τοῦ Κράτους, νὰ

ἢ συμφωνοῦν πρὸς τὰς παραδεδομένας παιδευτικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ προνοῇ περὶ ἐπαρκούς διδασκαλίας τῆς ἐπιστήμης γλώσσης τοῦ Κράτους. Πλὴν τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς ὡς γλωσσικοῦ μαθήματος καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας καὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν θὰ γίνῃται Ἑλληνιστί. Τὸ προσωπικὸν τὸ διδάσκον τὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μαθήματα διορίζεται καθὰ καὶ τὸ τῶν δημοσίων σχολείων προσωπικόν. Πάντα τὰ λοιπὰ μαθήματα, ὅσα ἀναγράφει τὸ πρόγραμμα τὸ συντάσσόμενον ὑπὸ ἐκάστης Κοινότητος, διδάσκονται εἰς οἰανδήποτε γλῶσσαν ἐπιθυμεῖ ἐκάστη κοινότης.

3. Ἡ λειτουργία τῶν Ἰσραηλιτικῶν σχολείων δεόν νὰ ᾖ σύμφωνα πρὸς τὰς διὰ τὰ δημόσια σχολεῖα παραδεδομένας ἀρχὰς τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς.

4. Τὰ κοινοτικά Ἰσραηλιτικὰ σχολεῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Κράτους. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ἐπιθεωρητῶν κανονισθῶσιν διὰ Β. διατάγματος.

5. Οἱ τε μαθηταὶ καὶ οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Ἰσραηλιτικῶν σχολείων δύναται μετὰ εὐδόκιμον κατατακτῆριον ἐξέτασιν, ἢ τὰ καθέκαστα κανονισθῶσιν διὰ Β. διατάγματος, νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς σχολεῖα δημόσια Μέσης ἢ Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

6. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Ἰσραηλιτικῶν σχολείων ἔχουσι τὰ αὐτὰ προσόντα μετὰ τοὺς ἀποφοίτους τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων σχολείων, ἐφ' ὅσον τὸ πρόγραμμα αὐτῶν ἤθελον ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὡς ὁμοτίμον πρὸς τὰ τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων σχολείων, αἱ δὲ ἐπὶ ἀπολυτηρίῳ ἐξετάσεις ἐν αὐτοῖς ἤθελον διεξαχθεῖν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς καὶ ὑφ' αὐς ὅρους θέλει κανονίσαι Β. διατάγμα.

Ἄρθρον 6.

Τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον ἐδρεύον παρ' ἐκάστη κοινότητι διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν καὶ ἐν γένει πάσας τὰς υποθέσεις τῆς Κοινότητος, ἰδίᾳ δὲ τῶν Φιλανθρωπικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τῶν εὐαγῶν οἰκῶν χάριν θρησκευτικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐγκύριως περὶ πώλησεως κινήτου καὶ ἀκινήτου ἀνήκοντος τῇ κοινότητι, ὡς καὶ ἀγορᾶς κινήτου ἢ ἀκινήτου κτήματος ἀποκτωμένου ὑπὲρ τῆς Κοινότητος καὶ ἐν γένει ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὰ συμφέροντα τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρον 8.

Τὰ Κοινοτικά Συμβούλια διορίζουσιν εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς διὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν Συναγωγῶν καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς ἰδιαίτερας αὐτῶν περιουσίας, ὡς καὶ τὰς Ἐπιτροπὰς τῶν Φιλανθρωπικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων αὐτῆς.

Εἰς τὰ Κοινοτικά Συμβούλια αἱ Ἐπιτροπαὶ αὐταὶ λογοδοτοῦσιν ἀποκλειστικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐκπροσώπησις Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 9.

Ἐκάστης Κοινότητος προίσταται θρησκευτικῶς εἰς Ἀρχιερατὴν, διοριζόμενος καὶ ἀπολυόμενος διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ Ἀρχιερατὴς, ἀπόντος δὲ ἡ κωλυμένου τούτου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐκπροσωπεῖ ταύτην ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν.

2. Ὁ Πρόεδρος καὶ τούτου ἀπόντος ἡ κωλυμένου ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Κοινότητα ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ραββὶνὰ καὶ δικαιοδοσία αὐτῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Παρ' ἐκάστη Κοινότητι ἐδρεύει Ραββινικὸν Συμβούλιον προεδρευόμενον παρὰ τοῦ Ἀρχιερατῆος.

2. Τα Ραββινικά Συμβούλια αποφαινόμενα επί παντός θρησκευτικού ζητήματος ενδιαφέροντος τὴν Κοινότητα.

Ἄρθρον 12.

1. Θρησκευτικὸν Δικαστήριον φέρον τὸν τίτλον «Μπεθ-ντιν» καὶ διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ραββινικοῦ Συμβουλίου ἀποφαίνεται:

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἁρθροῦ 4, ἐδ. α' τοῦ νόμου 147 ἐκτὸς 1914, καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς συστάσεως καὶ τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν, τῶν προσωπικῶν σχέσεων τῶν συζύγων συνεστῶτος τοῦ γάμου, περὶ διατροφῆς συζύγων καὶ τέκνων, περὶ ἀποδόσεως τῆς προικὸς καὶ τῶν παραφέρων συνεπεὶα διαζυγίου, ἐφύσον αἱ σχετικαὶ ἀξιώσεις ἀπορρέουν ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου.

Ἄρθρον 13.

Τὸ Θρησκευτικὸν Δικαστήριον «Μπεθ-ντιν» ἀποφασίζει ὁριστικῶς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου, στηριζόμενον εἰς τὸν ἱερὸν Ἰουδαϊκὸν Νόμον.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Θρησκευτικοῦ Δικαστηρίου «Μπεθ-ντιν» κηρύσσονται ἐκτελεσταί, αἰτῆσει τῶν ενδιαφερομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἔρρου ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν Ὁρθοκευτικὸν Δικαστήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 119 ἐδ. 2 τῆς Πολ. Δικονομίας.

2. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐξετάζει μόνον ἂν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὁρμηδότητος τοῦ εἰρημέρου Δικαστηρίου. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ Προέδρου νὰ κυρήξῃ ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θρησκευτικοῦ Δικαστηρίου ἡ ὑπόθεσις φέρεται δι' αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου συζητούμενη κατὰ τὴν Διαδικασίαν τῶν συνόπτικῶν Δικῶν. Τὸ Πρωτοδικεῖον περιορίζεται ἐπισης εἰς τὴν ἐξέτασιν μόνον τοῦ ζητήματος ἂν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ Γενικοῦ Ἀρχιεραδίνου.

Ἄρθρον 15.

1. Αἰτῆσει τῆς πλειονότητος τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἀρχιεραδίνων δύναται νὰ ἐκλεγῇ Γενικὸς Ἀρχιεραδίνος εἰς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον διορισμένων ἐν τῷ Κράτει Ἀρχιεραδίνων, ἐκλεγόμενος ὑπὸ γενικῆς συνελεύσεως αὐτῶν.

2. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἀρχιεραδίνῳ δύναται νὰ συστηθῇ δευτέρου βαθμοῦ Ὁρθοκευτικὸν Δικαστήριον, διὰ τὸν ὅσον ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν «Μπεθ-ντιν».

3. Τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιεραδίνου, ἡ ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιεραδίνων δικαιοδοσία αὐτοῦ, τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ δευτεροβαθμοῦ θρησκευτικοῦ Δικαστηρίου, τὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ ἡ ἐν γένει ὡς ἀπὸ τῆς ἐφέσεως κανονισθῆναι διὰ Β. διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Κοινοτική συνέλευσις.

Ἄρθρον 16.

1. Ὑπερτάτη ἀρχὴ ἐκάστης Κοινοτήτος ἐνώπιον τῆς ὁποίας λογοδοτεῖ ὁ Ἀρχιεραδίνος καὶ τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ἐστὶν ἡ Κοινοτικὴ Συνέλευσις.

2. Ἡ Κοινοτικὴ Συνέλευσις ἐκάστης Κοινοτήτος ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀριθμὸν ἀντιπροσώπων ὁριζομένων διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου Κανονισμοῦ ἐκάστης Κοινοτήτος, ἐκλεγόμενων ὑπὸ πάντων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας ἀρρένων πολιτῶν Ἑλλήνων Ἰσραηλιτῶν, τῶν διαμενόντων μονίμως ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινοτήτος καὶ μὴ στερηθέντων τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

3. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μετέχουσι τῆς Κοινοτικῆς Συνελεύσεως, δυνάμε-

νοι νὰ ἐκλέγωνται καὶ ὡς μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ Διαχειριστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἔσονται ὑπὸ ἡγεμονίᾳ Ἰσραηλιταί, διατελοῦντες τυχὸν κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου μέλη τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων τῶν τῶς Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Ἄρθρον 17.

Ἐκάστη Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ὑποβάλλει πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. τὸν ἰδιαιτέρου κανονισμὸν αὐτῆς, κυρούμενον διὰ Β. διατάγματος καὶ ἰσχύοντα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἰδιαιτέρος κανονισμὸς καθορίζει:

α') Τὴν λειτουργίαν τοῦ Κοινοτικοῦ ὀργανισμοῦ.

β') Τὰ δικαιώματα, καθήκοντα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Κοινοτικῆς Συνελεύσεως, τοῦ Ἀρχιεραδίνου, τῶν Ραββίνων, τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τῶν Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, τὴν εἰς τμήματα ὑποδιάρθρωσιν τοῦ Ραββινικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν ἁρθροῖς 11 ἐδ. 2 καὶ 12 Ραββινικοῦ Συμβουλίου.

γ') Τὰ δικαιώματα καὶ τὰς εἰσφορὰς καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4.

δ') Τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεραδίνου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κοινοτικῆς συνελεύσεως, τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ραββινικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Θρησκευτικοῦ Δικαστηρίου «Μπεθ-ντιν» καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, ὡς καὶ τοὺς ὁρους ὑφ' οὓς ὁ Ἀρχιεραδίνος ἢ τὸ Ραββινικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ διορίσῃ τοὺς λοιποὺς λειτουργοὺς τῆς Ἰσραηλιτικῆς Θρησκείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ποινικαὶ κυρώσεις.

Ἄρθρον 18.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντας τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ θρησκευματος νὰ ἐντελέσωσιν οἰανδήποτε ἱεροπραξίαν γάμου, περιτομῆς, κηδείας καὶ ἄλλαν οἰανδήποτε ἱεροπραξίαν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ἀρχιεραδίνου τῆς κοινότητος.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται πειθαρχικῶς καὶ ποινικῶς σύμφωνα πρὸς τὸ ἄρθρον 487 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 19.

Ὅστις χωρὶς νὰ εἶναι νομίμως διορισμένος Ἀρχιεραδίνος ἀντιποιεῖται τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα ἢ ἐπιχειρεῖ πράξιν ἐπιτροπὴν μόνον εἰς Ἀρχιεραδίνον, τιμωρεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθροῦ 227 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 20.

Πᾶς ἀντιποιοῦμενος ἔργα Ραββίνου οἰουδήποτε βαθμοῦ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Θρησκείας χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ νομίμως τοιοῦτος ἢ ἀντιποιοῦμενος τοιαῦτα ἔργα ἐντὸς τῆς περιφερείας δι' ἣν διώρισθῇ τιμωρεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθροῦ 227 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 21.

Αἱ ποινικαὶ διατάξεις καὶ αἱ ἀστικαὶ συνέπειαι αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ διαδικασία τοῦ νόμου περὶ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ, ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν παλούντων δολίως ὡς «κατὰ» τὸ νόμο ἢ ποτὰ μὴ ὄντα τοιαῦτα, τῇ αἰτῇ τοῦ Ἀρχιεραδίνου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοτήτος.

Ἄρθρον 22.

Αἱ διατάξεις καὶ ἐξαίρεσις τοῦ νόμου αἱ προστατεύουσαι τὰ ἐντὸς συναλλαγῆς πράγματα θεῖου δικαίου τῆς ἐκκλησιαστικῆς Θρησκείας, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Ἰσραηλιτικὸν Θρησκευμα ἱερῶν καὶ ὁσίων, ἐφ' ὅσον διὰ Β. διατάγματος θέλουν καθορισθῇ αἱ κατηγορίαι τῶν τοιούτων πραγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀ τ έ λ ε ι α ι

Ἄρθρον 23.

Τὰ ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶδη σχετικῶς μὲ τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν, τὰ ἄζυμα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Πάσχα ἢ ἄλευρα διὰ τὴν κατασκευὴν τοιούτων ἄζυμων, ἢ εἰσαγομένη διὰ τὸ Ἰσραηλιτικὸν Πάσχα εἰδικὴ ζάχαρις καὶ προμήθειαι εἰδῶν χρησίμων τῇ διδασκαλίᾳ ἐν τοῖς κοινοτικοῖς σχολείοις, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀπαλλάσσονται παντὸς εἶδους εἰσωνυγικοῦ δασμοῦ καὶ τέλους Δημοσίου καὶ Δημοτικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Ἐπιχορηγήσεις Κράτους καὶ Δήμων.

Ἄρθρον 24.

Ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμοὺς τοῦ Κράτους καὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀναγράφονται πιστώσεις ἐπιχορηγήσεων πρὸς τὰς Ἰσραηλιτικὰς Κοινότητας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν εκπαιδευτικῶν, θρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν αὐτῶν, ἀναλόγως πρὸς τὰς παρεχομένας καὶ εἰς ἄλλας κοινότητας τοιούτων ἐπιχορηγήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 25.

Οἱ Ἰσραηλίται οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τηρῶσιν ἑλληνιστὶ τὰ ἐμπορικά των βιβλία, δύνανται νὰ μεταχειρίζονται ἐγκύρως τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν διάλεκτον Ἰσπανοεβραϊκὴν ἢ τὴν Γαλιλαϊκὴν γλῶσσαν διὰ τὴν τήρησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 26.

1. Οἱ Ἰσραηλίται δικαιοῦνται νὰ ἀργῶσι τὸ Σάββατον ἐκάστης ἐβδομάδος ἀντὶ τῆς Κυριακῆς, ὑποκείμενοι ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῆς Σαββατιαίας ἀργίας εἰς ἃς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες διὰ τὴν Κυριακὴν ἀργίαν διατάξεις τοῦ νόμου. Οἱ προτιμῶντες ὅμως τὴν Κυριακὴν ἀργίαν ἀντὶ τοῦ Σαββάτου δύνανται ἀνενοχλήτως νὰ πράττωσι τοῦτο ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

2. Αἱ διοικητικαὶ βεργαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ καλῶσι τοὺς Ἰσραηλίτας ἐνώπιόν των κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ἢ τὰς ἄλλας θρησκευτικὰς αὐτῶν ἐορτάς, αἵτινες θέλουσι καθορισθῇ ὡς ἐξαίρεσις δι' αὐτοὺς διὰ Β. διατάγματος. Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουσι καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι πλὴν ἐξαίρετικῶς ἐπειγουσῶν περιπτώσεων.

Ἄρθρον 27.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονισθῶνται διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1920.

ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Α. Τσιριμώκος

(3)
Περὶ διοικήσεως τοῦ συνοικισμοῦ «Βαρδάρ» Θεσσαλονίκης καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως αὐτοῦ προσόδων.

Νόμος 2463

ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφίσαντο ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντο καὶ διατάσσονται

Ἄρθρον 1.

Τὰ οἰκήματα τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνεγερθέντος ὑπὸ τοῦ Κράτους συνοικισμοῦ «Βαρδάρ» διατίθενται ἐπὶ μισθώματι πρὸς ἐνοίκησιν κατὰ προτίμησιν τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς Θεσσαλονίκης παραμεινασῶν ἀστέγων ἀπόρων οἰκογενειῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐξ ἐνοικίων τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνοικισμοῦ πρόσοδοι διατίθενται πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξωραϊσμοῦ, ἐξυγιάνσεως, συγκοινωνίας, συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ συνοικισμοῦ καὶ πρὸς ἱδρύσιν ἐν ἀνάγκῃ νέων τοιούτων συνοικισμῶν διὰ τὴν στέγασιν ἀπόρων καὶ προσφύγων οἰκογενειῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐνοικίασις τῶν οἰκημάτων τοῦ συνοικισμοῦ Βαρδάρ, ἢ διαχείρισις τῶν ἐξ ἐνοικίων προσόδων αὐτοῦ, ἢ φροντίς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἔργων καὶ γενικῶς ἡ διοίκησις τοῦ συνοικισμοῦ ἀνατίθεται εἰς δικταμὴν ἐπιτροπὴν συνιστωμένην δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας καὶ Δημοσίων Κτημάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐδρεύουσα ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης ὡς Προέδρου, ἐκ δύο ἀνωτέρων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Δημοσίων Κτημάτων ὀριζομένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἰσραηλιτικῆς καὶ ἐνὸς τῆς Μουσουλμανικῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης, ὀριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων κοινοτήτων.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐνεργοῦσα νομίμως ὑπαρχόντων καὶ μόνον τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιτροπὴ προσλαμβάνει, ἐπὶ ἀποδοχαῖς κανονιζομέναις ὑπὸ τῆς ἰδίας, τὸ ἀναγκαῖον πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου αὐτῆς βοηθητικὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπιτροπὴ καταρτίζει κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκτελεστέων κατὰ τὸ ἔτος ἔργων. Ὁ τε προϋπολογισμὸς καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας καὶ Δημοσίων Κτημάτων, δικαιουμένων νὰ μεταβάλλουν ταῦτα.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον τριῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν οἷς καὶ ὁ πρόεδρος καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ διδούσης τὴν νίκην τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα πράξις καὶ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ἀναφερομένων τριούτων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται ἔγκρισις

των εν αυτω μνημονευομένων Υπουργών εν περιπτώσει δε διαφωνίας μεταξύ Γενικού Διοικητού και Επιτροπής, αποφασίζουν οριστικώς οι Υπουργοί Συγκοινωνίας και Γεωργίας και Δημοσίων Κτημάτων.

Άρθρον 8.

Αι εκ των ενοικίων του συνοικισμού εισπράξεις κατατίθενται εις την Έθνικην Τράπεζαν της Ελλάδος, πάσα δε εξ αυτών πληρωμή εκτελείται κατόπιν εντολής του Γενικού Διοικητού Θεσσαλονίκης επί τη βάσει των εγκεκριμένων δαπανών.

Άρθρον 9.

Αι μελέται των εν άρθρω 2 αναφερομένων έργων εκτελούνται υπό της υπηρεσίας των Δημοσίων έργων, δυνάμεναι κατά τας περιστάσεις να εκτελώνται και υπό ιδιωτών Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων υπό τον έλεγχο της υπηρεσίας των Δημοσίων έργων επ' αμοιβή μη δυνάμενη να υπερβή τα δύο επί τοις εκατόν της προϋπολογιζομένης αξίας των έργων, αι δε εργασίαι εκτελούνται υπό των άμισσων έλεγχον της υπηρεσίας των Δημοσίων έργων συμφώνως προς τας περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων ισχύουσας διατάξεις, δυνάμεναι εις εξαιρετικές περιστάσεις και κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας, χορηγούμενης μετά γνώμην της Επιτροπής, να εκτελώνται και κατόπιν προχείρου συναγωνισμού ή ιδιαίτερας συμφωνίας ή και δι' αυτεπιστασίας και απ' ευθείας προμηθείας ύλικών. Εν πάση περιπτώσει ή έγκρισις των μελετών και της εκτελέσεως των έργων έναπόκειται εις τον Υπουργόν της Συγκοινωνίας.

Άρθρον 10.

Η επιτροπή αποτελεί νομικόν πρόσωπον Δημοσίου δικαίου, εκπροσωπούμενον υπό του Γενικού Διοικητού Θεσσαλονίκης, τούτου δε άπόντος ή κωλυμένου υπό του Νομάρχου Θεσσαλονίκης και δύναται, κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας, να συνάπτη δάνεια προς εκτέλεσιν των εν άρθρω 2 αναφερομένων έργων, έξοφλητέα τó πολύ εντός δέκα ετών, την σχετικήν έγγύησιν παρέχοντες του Υπουργού των Οικονομικών.

Άρθρον 11.

Οι Υπουργοί της Συγκοινωνίας και Γεωργίας και Δημοσίων Κτημάτων δύνανται δι' αποφάσεώς των να μεταβιβάσουν εν μέρει ή εν όλω την κατά τον παρόντα νόμον δικαιοδοσίαν των εις τον Γενικόν Διοικητήν Θεσσαλονίκης.

Άρθρον 12.

Τα της οργανώσεως και λειτουργίας της επιτροπής, της αναπληρώσεως των άπόντων ή κωλυμένων μελών της, και των καθηκόντων και της δικαιοδοσίας της, ως και πάσα λεπτομέρεια του παρόντος νόμου κανονίζονται δι' αποφάσεως των Υπουργών Συγκοινωνίας και Γεωργίας και Δημοσίων Κτημάτων.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 24 Ιουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οι Υπουργοί

Επί της Συγκοινωνίας

Α. Παπαναστασίου

Επί της Γεωργίας

Γ. Καφαντάρης

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 31 Ιουλίου 1920.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Ίω. Α. Τσιριμώκος

(4)

Περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως του διά την εγκατάστασιν του νέου Τηλεφωνικού Κέντρου Αθηνών αναγκαιοῦντος χώρου.

Νόμος 2464

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1.

Ο αναγκαιοῦν χώρος διά την εγκατάστασιν του νέου Τηλεφωνικού Κέντρου Αθηνών απαλλοτριούται αναγκαστικώς, εκδιδομένου, προτάσει του επί της Συγκοινωνίας Υπουργού, Β. διατάγματος αναγνωρίζοντος την, λόγω δημοσίας ωφελείας, ανάγκην της απαλλοτριώσεως επί τη βάσει διαγράμματος εμφανίζοντος την απαλλοτριωτέαν έκτασιν μετά των επ' αυτής οικοδομημάτων, όπερ διάγραμμα προσαρτάται τῷ Β. διατάγματι.

Άρθρον 2.

Η καταβλητέα αποζημίωσις του κατά τὸ προηγούμενον άρθρον απαλλοτριωτέου χώρου μετά των επ' αὐτοῦ οικοδομημάτων ορίζεται, κατά τας διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ΓΝΑ νόμου της 4 Δεκεμβρίου 1911 και του περί αὐθεντικῆς έρμηνείας του άρθρου 3 αὐτοῦ υπ' αριθ. 103 νόμου.

Άρθρον 3.

Προς πληρωμήν της κατά τὰ άνωτέρω αποζημιώσεως εγκρίνεται εις βάρος του προϋπολογισμού του Υπουργείου της Συγκοινωνίας πίστωσης μέχρι δραχμῶν 400.000.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 24 Ιουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οι Υπουργοί

Επί των Οικονομικών

Μ. Νεγροπόντης

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 31 Ιουλίου 1920.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Ίω. Α. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περί υπαγωγής του έξωκκλησίου «Άγιος Θωμάς» εις τον ένοριακόν ναόν του χωρίου Σύρνας του τόως δήμου Τρικολώνων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει 1) τὸ άρθρον 9 του νόμου ΓΦΥ (περί ένοριακῶν ναῶν και της περιουσίας αὐτῶν, περί προσόντων έφημερίων και της μισθοδοσίας αὐτῶν), 2) τὰ προς εκτέλεσιν αὐτοῦ Ημέτερα διατάγματα της 29 Δεκεμβρίου 1919 και 29 Ιουλίου 1911, και 3) τήν υπ' αριθ. 5135 έ. έ. πρότασιν του Νομάρχου Αρκαδίας, στηριζομένην α') εις τήν υπ' αριθ. 64 έ. έ. πράξιν του άρμοδίου κοινοτικού συμβουλίου, και β') εις τήν μετ' αὐτήν υπ' αριθ. 486 έ. έ. συμβουλευτικήν γνώμωδότησιν της άρμοδίας εκκλησιαστικῆς Αρχῆς, κατά πρότασιν του Ημετέρου επί των Εκκλησιαστικῶν και της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως Υπουργού, διατάσσομεν τάδε

Τὸ έξωκκλησίον «Άγιος Θωμάς» του συνοικισμού Καλυβίων, υπάγεται εις τον ένοριακόν ναόν του χωρίου Σύρνας του τόως δήμου Τρικολώνων.

Εις τον αὐτὸν Υπουργὸν ανατίθεμεν τήν δημοσιεύσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τή 25 Ιουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί των Εκκλησιαστικῶν κλπ. Υπουργός

Δημ. Δίγκας

(6)

Περί ἐγκρίσεως δαπάνης δραχ. 43,000 διὰ τὴν μερικὴν συμπλήρωσιν τοῦ 3ου τμήματος ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Θηβῶν-Καπαρελίου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 467, ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 305 ἐ. ἑ. πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ μερικτῆς συμπληρώσεως τοῦ III τμήματος τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Θηβῶν-Καπαρελίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐν προ-
κειμένῳ ἔργου αναγραφουμένην δαπάνην ἐκ ἔραχμῶν τεσσάρων
κοντα τριῶν χιλιάδων.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Α. Παπαναστασίου

ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν μερικὴν συμπλήρωσιν τοῦ III τμήματος τῆς ἐπαρχ. ὁδοῦ Θηβῶν-Καπαρελίου, (ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ κατασκευῆς τοῦ III τμήματος τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ).

Αὐτ. ἀριθμὸς	Ἐνδείξεις τῶν ἔργων	Ἀριθ. τιμολο- γίου	Μονάδες ἐκτελεσθη- σομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος		ΔΑΠΑΝΗ			
						Μερικὴ		Ὀλική	
				Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
I. Ὀδοστρωσία.									
1	Προμήθεια, θραύσις, μεταφορὰ καὶ διάστρωσις σιφῶν . . M 3	3	1200.00	25	80	30960	00	30960	00
II. Τεχνικὰ ἔργα.									
1	Ἐνσκηπὴ θεμελίων »	5	30.00	3	00	90	00		
2	Κοινὴ λιθοδομὴ δι' ἀμμοκονίας »	6	56.00	61	50	3444	00		
3	Ἡμίεστος λιθοδομὴ δι' ἀμμοκονίας »	7	9.40	145	30	1365	82		
4	Πλάκες ἐπικαλύψεως ὁχετῶν διὰ σιδηροπαγοῦς σκυροκο- νιάματος	8	29.50	132	40	3905	80	8805	62
	Ἄθροισμα δραχ.							39765	62
	Ἀπρόοπτα ἔξοδα							3234	38
	Ὀλικὴ δαπάνη							43000	00

Ἐν Θήβαις τῇ 2 Ἀπριλίου 1920.

Ὁ Μηχανικὸς Θηβῶν

(Ὑπογραφή)

Ἐθεωρήθη διὰ δραχ. τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαΐου 1920.

Ὁ Τμηματάρχης

Δ. Σέχος